

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 10. september 2008, letnik XXXIX, št. 9

**Komet –
imenovan Matičič**

**Župan sredi
četrtga mandata**

**Najstarejši gasilci
na Notranjskem**

**Marko Smole –
predsednik Slovenskega
konzularnega zbora**

**Dvajsetič Kmečki
praznik**

**»Notranjci« –
spet najboljši**

**»Notranjska« pod
Triglavom in na njem**

**Dr. Ivan Merlak –
biseromašnik**

**Leopold Petkovšek
zvest »Franji«**

Cicibanove urice

Volitve 2008

Nespodobno življenje

Urad za varovanje konkurence je ugotovil, da so naša elektrodistribucijska podjetja z »usklajenim ravnanjem« od 1. januarja letos opeharila gospodinjstva za 6%. Elektrodistribucijska podjetja pa odločno zavračajo trditev, da so se usklajeno dogovorila za dvig cen elektrike. In glej čudo: brez medsebojnega dogovora so vsa podjetja dvignila cene elektrike natanko za 6%. Kakšna neverjetna naključja, ki jih ne zmore ne ta urad ne ona agencija, niti parlament. Prava sreča tedaj, da se v parlamentu izteka rok uporabe.

Bliža se torej čas izbire med ponudbo, ki nam jo ponujajo stranke s svojimi kandidati, ki si želijo blagodatni poslanske službe in plače (ki so si jo konec leta 1992 pomnožili s štirikratnikom, in potem se čudijo, če se z njimi vztrajno uravnavajo zdravniki, sodniki, šolniki, akademiki, celo policaji, vojščaki in cariniki na Kolpi...). Skratka, vse stranke, kot pravijo, bodo reševale ključne probleme. Verjamemo, čeprav ne povedo, s katerim ključem se bodo lotili ključnih problemov. Ni čudno tedaj, če kandidatoma toliko bolj uhajajo sladkobesedne obljube o lepši in celo pravičnejši prihodnosti, v kateri bodo ponižani in raz-

žaljeni uživali višjo kakovost življenja. Samo voliti bo treba njih in nikogar drugega! – A, ja, ja, že slutim ugovore, češ da gre pri ponižanih in razžaljenih za pretiravanja? – Prav nobenega pretiravanja, prosim vas! Namreč: eden od pomembnih osivelih velmož nam je namreč naznanil, da »zdaj živimo slabše«! Torej, dragi moji, – na boljše, kajpak!

No, da je treba živeti – če že ne boljše – vsaj **spodobno**, nas prepričuje tudi Karl Erjavec, predsednik DeSUS in obrambni minister, ki je prepričan, da 1000 evrov zagotavlja upokojencu **spodobno** življenje. Ja, to že! Ali dragi moj, minister in predsednik stranke upokojencev, pri nas živi nepregledno število upokojenskih parov s 1000 in manj evri na mesec – Torej živijo **nespodobno** življenje, dokler se ne utrudijo do onemoglosti.

Pač, premnoge upokojence utruja nespodobno življenje. Naši ljubi poslanci pa so se utrujali s pokrajinami, dokler se niso tolikanj utrudili, da od te utrujenosti pokrajin ne bo. Do 21. septembra jih ne bo.

Po 21. septembru pa – tako slišimo – ne bo več tako, kot je bilo.

Urednik

Dober dan – gospod župan!

Naravnost iz županove pisarne

Prostorske rešitve za vrtnice in šole

V Rovtahn so urejeni prostori za dodaten oddelek tamkajšnjega otroškega varstva v privatni hiši.

Na Tržaški 105 (Stara sodnija) pa bo stekla gradnja vrtca, za kar so projekti že pripravljeni; občina pa se bo priglasila za pridobitev razpisanih sredstev Ministrstva za

Župan Janez Nagode

šolstvo in šport. Gradnja bo izvedena v dveh fazah: v I. fazi bo zgrajenih 6 oddelkov za potrebe med šolskim letom 2008/09, v II. fazi pa bodo zgrajeni 3 oddelki, predvidoma do 1. septembra 2009. Oddelki bodo zgrajeni s pripadajočimi prostori in opremljeni s potrebnimi igrišči; zemljišča zanj bo treba še odkupiti. Razumljivo, največji zalogaj pri naložbi, vredni milijon evrov, bo namenjen pridobitvi potrebnih sredstev, če bo treba tudi prek kreditov.

Sredi počitniškega časa se obnavljajo tudi prostori podružničnega vrtca v Hotedršici ter nekateri šolski prostori.

Občinska prostorska načrtovanja

Priprava občinskega prostorskega načrta se vleče že kar dolgo. Največje težave so bile pri usklajevanju sprememb namembnosti kmetijskih zemljišč. Usklajevanja so trajala več kot 6 mesecev. »Upamo na pridobitev ustreznega soglasja Ministrstva za kmetijstvo,« pravi naš župan.

V prostorski načrt bo vključena tudi ureditev priključka Rovtarske na magistralno cesto v križišču pri Mercatorju. V izdelani študiji je bilo obdelanih več variant, vendar kot najustrežnejša se kaže varianta krožišča, ki terja odstranitev osmih lip: štirih starejših in štirih mlajših. Ugoden odgovor resornega ministrstva pa občina pričakuje do konca avgusta.

Zarislali so se temelji Upravnega centra.

Dokumentacija za nova kanalizacijska omrežja

Potem ko so bile pridobljene vse služnosti, so bili sklenjeni dogovori za traso kanalizacijskega omrežja iz Gorenjega Logatca na Kalce, kar vse omogoča pridobitev gradbenega dovoljenja. Podobni postopki teko tudi za kanalizacijo in čistilno napravo v Rovtahn, v Jakovici in v Grčarevcu.

Ta čas je v intenzivni obdelavi tudi dokumentacija za posebej zahtevno kanalizacijsko omrežje na Martinj Hribu.

Na naslovnici: Vrvež na 20. kmečkem prazniku

Foto: M. Š.

Špela Istenič

Komet – Matičič

Stanislavu Matičiču, logaškemu dolgoletnemu raziskovalcu nočnih nebesnih prostranstev pripada odkritje prvega komete, ki je bil odkrit v Sloveniji

Logačan Stanislav Matičič s Ceste 5. maja je stalni sodelavec observatorija v Črnem Vrhu. Večletno snemanje zvezdnega neba je torej, 18. avgusta letos, ob 21.31 pripeljalo Matičiča do odkritja komete. To je prvo odkritje tovrstnega nebesnega objekta, ki je bil kadarkoli odkrit v Sloveniji.

Z observatorija Črni Vrh stalno pošiljajo podatke o svojih meritvah v Center za male planete v Cambridge – v ZDA. Potem ko so v ZDA preverili podatke o nenavadnem objektu, so objavili takoj poziv ostalim observatorijem za dodatne meritve na svoji spletni strani.

Sledenje asteroidov ali kometov se na observatoriju Črni Vrh opravlja z računalniško podprtim teleskopom. Vsako opazovano območje se v noči posname štirikrat v presledku kakih 20 minut. Ker so slike usklajene s katalogi zvezd, računalnik hitro ugotovi, če se na slikah pojavi objekt, ki se premika. – Po pozivu za dodatne meritve je tistega dne 17 observatorijev po svetu opravilo meritve in jih odposlalo v omenjeni Center za male planete. Analize so pokazale, da gre v tem primeru za komet.

»Odkriti komet prihaja iz zunaj sončnega sistema. Domneve kažejo, da ga je sonce pritegnilo s svojo gravitacijo. Komet se iz severne hemisfere giblje proti soncu tako, da ga bo obkrožil in prešel v južno hemisfero in bo potem za nas neviden. Sedanje meritve kažejo, da gre za nepovraten komet. Stalne meritve se izvajajo prav za to, da bi določili njegovo orbito. Po številnih meritvah se bo potrdilo sedanje vedenje o orbiti. Je pa možno, da bi prišlo tudi do korekcije te orbite. Trenutne meritve kažejo, kot rečeno, da se komet giblje v nepovratno smer. Morda pa bodo nadaljnje meritve pokazale drugače,« je pojasnjeval Ma-

Obisk pri odkritelju komete Stanislavu Matičiču (v sredini); dopisnik A. Čuk (levo), urednik M. Štefančič (desno).

tičič, očitno zadovoljen s svojim velikim odkritjem.

Program iskanja kometov in asteroidov, kot se mu skrajšano pravi PIKA, so izpopolnili dr. Jure Skvarč, Herman Mikuž in Bojan Dintinjana. Sodelujoči člani so še Jure Zakrajšek, Blaž Mikuž in Jan Vales.

Stanislavu Matičiču gre tako prvenstvo pri odkritju tega komete, zato mu za njegovo vztrajno in predano požrtvovalno delo ter za njegov izjemni astronomski podvig iskreno čestita tudi uredništvo Logaških novic.

Albin Čuk

Srečen župan, kadar reši občanu še tako neznatno težavo

Janez Nagode, uspešno vodi krmilo župana Občine Logatec že tretji mandat in pol četrtega – Sredi dopustniškega razporedenja je stekel z županom tudi tale pogovor

Ob dobrodošlici.

Za vami je prvi polčas, sicer že četrtega mandata. S katerim mandatom ste bili najbolj zadovoljni?

V največje zadovoljstvo mi je bil prejšnji mandat – med leti 2002-2006. V tistem obdobju nam je uspelo izpeljati

vse zastavljene cilje, zlasti vse načrtovane investicije. Uspešnemu mandatu sta botrovali dve pomembni okoliščini: zelo dobro sodelovanje v občinskem svetu in učinkovito dogovarjanje z resornimi ministrstvi za sofinanciranje določenih projektov.

Katerega projekta ste bili najbolj veseli?

Težko bi odbral ravno en sam projekt. Naj zato navedem vsaj dva: izgradnja in oprema večnamenske športne dvorane ob šoli »8 talcev« ter rekonstrukcija ceste od križišča na Kalcah do križišča Tržaške in Rovtarske – pri Kramarju. Prav izvedba tega projekta se nam je razpotegnila skozi več let; zaradi izjemne zahtevnosti celoviti projekt še ni čisto pri kraju.

Kateri projekt vam je povzročil največ preglavic?

Ja, veste. Na svoj način povzroča

take ali drugačne preglavice kar vsak projekt. Vendar je bila z najzagonetnejšimi preglavicami obložena gradnja Doma starejših v Grapovčniku. Seveda, vse se je vrtilo okrog sofinanciranja. Z Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve zlepa ni bil dosežen dogovor za plačilo naknadno zaračunanih dodatnih in več del, ki se jih je nabralo za 158 milijonov tolarjev (blizu 666.000 evrov). Dogovori s takratnim ministrom, ki je zahteval, da naj dodatna in več dela plača občina, so tekli celo leto. Bili so zelo naporni in na momente nesramni, kočljivi. Ker izvajalec (SCT Ljubljana) v obdobju poganja in dogovarjanja ni prejel plačila, je sprožil celo tožbene zahtevke. Tu moram kar povedati, da je moja nepopustljiva trma dosegla, da je vsa dodatna in več dela vendarle plačalo resorno ministrstvo po letu dni napornih dogovarjanj.

Kateri od projektov bi moral biti že zgrajen, pa ga še tako hitro ne bo?

Tu je prav gotovo rekonstrukcija in razširitev čistilne naprave v Logatcu. Obljuba o začetku prenovitvenih del sega že dve leti v preteklost, ko je občina pridobila gradbeno dovoljenje. Stvar se je zastavila pri pridobitvi potrebnih sredstev. Namreč prek projekta »Čiste Ljubljani« smo se odločili za kandidiranje skupaj še z nekaterimi občinami za pridobitev nepovratnih sredstev pri kohezijskem skladu Evropske unije. Vendar pri projektu »Čista Ljubljana« je veliko zapletov in tudi zamudnih, birokratskih postopkov, veliko dogovorov in usklajevanj s posameznimi občinami in resornim ministrstvom. Ob vsem pa računamo, da bomo z zahtevno naložbo začeli prihodnje leto, končali pa bi jo naj leta 2010. Seveda, za kohezijski denar se je vredno potruditi, saj pride s tega naslova 60 do 80% nepovratnih sredstev.

Sredi dela.

Kateri projekt pa vas ta čas najbolj zaposluje?

Tudi tukaj ne morem pokazati le na enega od zahtevnih projektov. Omeniti moram vsaj troje izzivov, ki vsak na svoj način terja velike napore. Za Upravi center so bili potrebni veliki organizacijski prijemi glede sofinanciranja cele vrste uporabnikov, Zdravstveni dom pa se je krčevito premikal skozi projektno in finančno dokumentacijo in organizacijo rekonstrukcije stavbe, ne da bi prekini-li delo po ordinacijah. Veliko tehtnosti in projektnih spretnosti je nujnih pri pripravi projekta Centra za obdelavo odpadkov pred odlaganjem (COOL). S projektom se vključujemo v Strategijo urejanja odpadkov RS z medobčinskim programom. Nosilec, pobudnik regijskega projekta je prav naša občina in skupaj z direktorjem Komunalnega podjetja Igorjem Petkom vodiva in pripravljava projekt. Regijski center, za katerega intenzivno pripravljamo dokumentacijo, predvideva obdelavo odpadkov za 120.000 prebivalcev. Tehnološki postopki v centru pa predvidevajo reciklažo od 70 - 80% predvsem gospodinjstev odpadkov. Tehnologija, vredna 14 do 16 milijonov evrov,

tuje proizvodnje (v domačih logih ni projektanta in strokovnjaka), z morebitnim nadaljevanjem v termični obdelavi zagotavlja zaprt in za okolico nemoteč postopek reciklaže. In kar je pomembno, in zaradi česar si prizadevamo umestiti regijski center za obdelavo odpadkov v našo občino, je denar iz kohezijskega sklada, ki je že rezerviran. V končni fazi pa to predstavlja nižjo ceno komunalnih odpadkov za naše občane. Pač, kdor prej pride, prej melje. Moramo se torej podvzati s projektno dokumentacijo, kar pa ni ravno mačji kašelj.

Kako ste zadovoljni s koalicijo?

Glejte, s koalicijami ne gre vselej vse gladko. Tudi s sedanjo koalicijo je na določene trenutke naporno, vendar v splošnem uspešno. Racionalni dogovori zagotavljajo izvedbo zastavljenih ciljev vse od začetka mandata.

Pač, zamišljeno zagledan.

Kaj pa opozicija?

Reči moram, da je opozicija vsaj na določenih področjih dejavna. S svojimi solidnimi ravnanji pomaga pri usklajevanju in usmerjanju občinske politike v pravi smer. Prihaja pa tudi do zapletov. Tudi do razočaranj. Bilo je več poskusov srečanja vseh svetniških skupin za reševanje pomembnejših vprašanj. Na tej ravni so bili doseženi dogovori, ki jih pa opozicija na seji sveta ni zagovarjala. Take nerazumne izkušnje sem obžaloval in se končno odrekel sklicevanju političnega vrha, ki v resnici nima pravega učinka, meni osebno pa jemlje dragoceni čas.

Koga vse imate za svetovalca pri raznovrstnih in zahtevnih projektih?

Kot strokovnjak za komunalno infrastrukturo mi je v nepogrešljivo svetovalno pomoč direktor Komunalnega podjetja Igor Petek. Pri pogajanjih z državo,

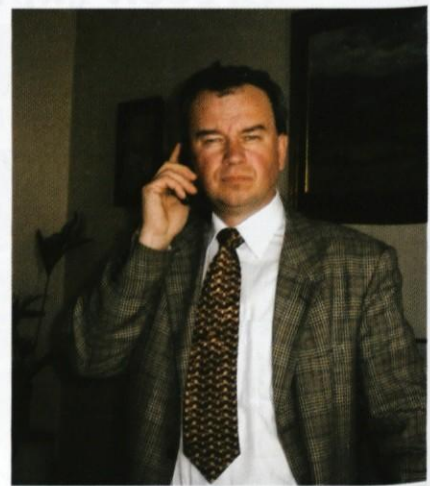
se pravi, z ministrstvi mi svetuje državni poslanec Stanislav Brenčič. Najbližje pa mi je posvetovalno telo v koaliciji, ki mi pomaga pri pripravi in sprejemu odločitev. V veliko oporo pa so tudi nekateri strokovni sodelavci na občinski upravi.

Kaj menite o predlogu za podaljšanje mandata županom od štirih na pet ali šest let?

Česa posebej imenitnega v tem predlogu ne vidim. No, daljši mandat bi utegnil omogočiti izvedbo projekta, ki gre prek štiriletnega mandata. Zvrstile bi se volitve na daljši rok, s čimer bi se politična scena ustrezno razmaknila; tudi kak denar bi se prihranil. Kakih zveličavnih prednosti pa ne vidim.

Vse kaže, da je bitka za pokrajino v tem parlamentarnem mandatu izgubljena. Pa kljub temu – kako vidite pokrajino, ki bi bila najbolj ustrezna za našo občino?

Prepričan sem, da bi Logatcu najbolj ustrezala Notranjska, ki bi vključevala občine: Loška dolina, Bloke, Cerknica, Logatec, Vrhnika, Log-Dragomer, Borovnica, Brezovica, Dobrova-Polhov Gradec, Horjul. Variantno bi se lahko našla tu še Idrija. Taka pokrajina bi štela od 80 do 100 tisoč prebivalcev. Taka pokrajinska celota bi učinkoviteje reševala skupne probleme, denimo, najbolj akuten problem komunalnih odpadkov, slabo in neprimerno cestno infrastrukturo. To bi bile pomembne stvari, neprimerno bolj kot vprašanje sedeža pokrajine.

Ej, ta telefon...

Kot slišimo, se odpovedujete kandidaturi za poslanca na listi SLS. Bomo sploh imeli poslanca z logaškega konca?

Ha-ha-ha... Volitve bodo povedale svoje. Moram pa priznati, da so me v kandidaturi prepričevali: članstvo, občinski odbor pa sam vrh SLS. Pa tudi nekatere raziskave so mi napovedovale ugodne

možnosti. Vendar pretehtal je moj premislek, s katerim sem se odločil, da se učinkovito posvetim še preostanku županovega mandata, ki narekuje realizacijo pomembnih projektov, kar pa pomeni angažma tako rekoč 24 ur na dan. Stranka je sicer iskala drugega kandidata, ki bi naj potegnil, kot se reče, vendar ni šlo. Tako je večina kandidatov iz Cerknice ali tamkajšnje okolice. Bili bi pa pripravljeni v stranki podpreti kandidata z logaškega konca tudi iz druge, predvsem programsko sorodne, politične opcije, saj bi bilo koristno, da bi Logatec imel »svojega« poslance.

Gospod župan, kaj vas osrečuje v življenju?

Takole bom rekel: vesel sem uresničitve kakršnegakoli projekta, srečen pa sem, kadar lahko rešim še tako neznatno težavo, ki tišči posamičnega občana, ko se za pomoč obrne name.

Kaj pa zadovoljstvo zunaj županove funkcije?

Kajpak, tu je družina. Potlej pa še troje zadovoljstev. Najprej sta tu dve čistokrvni lipicanki, ki mi dasta vsak dan kar nekaj dela, pri čemer mi pa pomagata družina in brat Marjan. Potem prek 30 let

se ubadam s čebelami, ki tudi terjajo svoj čas. Petju, ki mi je zmeraj veliko pomenilo, sem se moral v dobršni meri odreči, denimo, vodenju kvinteta Pomladni odmev, v katerem sem tudi prepeval. Ostal sem zvest le še nedeljskemu petju na koru in vodstvu

mladinskega cerkvenega zbora.

Gospod župan, hvala lepa za čas, ki ste ga namenili najinemu pogovoru. Pa še veliko uspehov in modrih odločanj pri nadaljnjem uspešnem županovanju.

Marcel Štefančič

Spoštovani občanke in občani, še posebej lepo vabljeni na
SLAVNOSTNO AKADEMIJO OBČINSKEGA SVETA OBČINE LOGATEC

19. septembra 2008 ob 19. uri v Narodnem domu v Logatcu
s podelitvijo najvišjih občinskih priznanj.

Spominsko plaketo z znakom občine Logatec prejmejo:

Vojko Panič

Župnijska Karitas Dolnji Logatec

Župnijska Karitas Rovte

Slavnostni govornik župan občine Logatec

Janez Nagode

V kulturnem programu nastopajo:

Mladinski mešani pevski zbor Rovte pod vodstvom **Martina Logarja**

Dramska skupina Medvedje Brdo pod vodstvom **Bogdana Žerjala**

Slovesnost povezuje **Maja Filipič**.

Župan občine Logatec **Janez Nagode**

Med seboj

Minister za promet Radovan Žerjav prisluhnil Notranjcem

Tisti, ki ste menili, da ste na zadnji avgustovski petek po logaških cestah videli peš hoditi dvojnika ministra za promet mag. Radovana Žerjava, ste v hudi zmoti. Po logaških ulicah je hodil kar minister sam.

V dopoldanskih urah 29. avgusta je namreč v prostorih Občine Logatec potekalo srečanje ministra z župani občin Bloke, Logatec in Loška dolina.

Od leve: Janez Nagode, župan občine Logatec, Janez Strle, župan občine Loška dolina, Nada Skuk, kandidatka SLS za državnozborsko poslanko, Jože Doles, župan občine Bloke, in Radovan Žerjav, minister za promet.

Na posvetu so župani ministru predstavili nekaj največjih cestnih ran na svojih območjih, s katerimi je povečini dobro seznanjen. Tako je zagotovil logaškemu županu, da bo osebno govoril z ministrom za kulturo Simonitijem o pomembnosti rešitve zatečenega stanja dela Tržaške ceste v Napoleonovem drevoredu. Izpostavljena želja ureditve regionalke proti Rakeku čez Martinj Hrib z izgradnjo pločnika in obnovo ceste bo dobila svoj epilog v naslednjem mandatu. Prav tako bo na obravnavo morala počakati obvoznica v Cerknici. Investicijo na Babnem polju, kjer urejajo regionalno cesto 213, bo treba pospešiti. Minister Žerjav je poleg tega zagotovila dal še dve obljubi, in sicer, da bosta razpisa za sanacijo Lužarjevega brega in cesto med Novo vasjo in Loškim Potokom objavljena že septembra, kar pomeni, da ministrstvo izpolnjuje obljube, ki jih je vlada dala na majskem obisku Notranjske. Med temami je bila izpostavljena tudi bojazen, da bi ob uvedbi novega sistema cestninjenja prišlo do invazije tovarnega prometa po lokalnih cestah. Minister pa je pojasnil, da bo ravno ta sistem pomagal uravnavati nivoje tranzita. Na primeru uvedbe vinjet je namreč vidno, da je bila ta poteza dobra, saj so se dnevne migracije preusmerile na avtocesto. Števci na lokalnih državnih cestah so v primerjavi z razmerami v istih lanskih mesecih zabeležili od 30 do 50 % upada prometa.

Besedilo in foto: Renata Gutnik

Blaginja za vse

Z osrednje okrajne volilne prireditve Slovenske demokratske stranke na trgu pred cerkvijo sv. Nikolaja v Logatcu

Osrednjo okrajno volilno prireditev je 23. avgusta pripravil občinski odbor SDS Logatec. Povezovalac prireditve Luka Škrli je po pozdravu vseh prisotnih naglasil troje izhodišč, ki naj bi koncipirale nadaljnja prizadevanja stranke: vlaganje v ljudi, gospodarsko rast in ohranitev zdravega okolja.

Zatem je zbrane nagovoril minister za šolstvo in šport ter podpredsednik SDS dr. Milan Zver. Najprej je spregovoril o pomenu Andreja Gosarja in njegovih nazorih za nov socialni red, ki je v mnogočem aktualen še danes; nadaljeval pa je s predstavitvijo koncepta dolgoročnega razvoja, usmerjenega v nadaljnji razvoj Slovenije.

Nadalje se je udeležencem prireditve predstavil kandidat SDS za poslanca v Državnem zboru iz našega volilnega okraja dr. Peter Verlič, sicer državni sekretar na Ministrstvu za promet. Naglasil je predvsem potrebo po uveljavitvi vrednot, kot so: pravičnost, poštenje, solidarnost, svoboda, blaginja za vse in zdravo okolje. »Investicije bodo še naprej nujne v ceste, v komunalno infrastrukturo (čiščenje odpadnih voda in obdelava komunalnih odpadkov), v šole, vrtce in kulturo,« je menil dr. Verlič, ki bo kot poslanec odprt za vse probleme ljudi. V primeru izvolitve v Državni zbor, je zatrdil, da bo zagotovil eno štipendijo.

Na shodu SDS; v ospredju: Tinca Škrli, dr. Milan Zver, dr. Peter Verlič in Tone Kuntner.

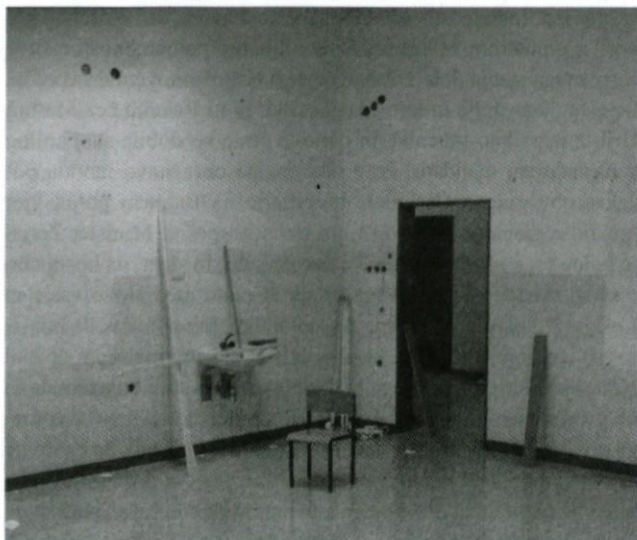
Prireditve so kulturno uokvirili pesnik in igralec Tone Kuntner ter mlada harmonikarja; vsi trije so namenili »pozdrav domovini iz veselega srca«. Družabnemu razpoloženju je veljal tudi srečelov ob golažu in napitkih.

MAŠ

Osemletka doslej in nikdar več

Z začetkom letošnjega šolskega leta se končuje obdobje osemletk, ki so vzdržale dobrih 50 let. Obdobje devetletk je steklo z dokaj deljenimi občutki, zlasti kar zadeva 1. razred.

Kaj o dosedanjih izkušnjah menijo naši šolniki pa v naslednji številki Logaških novic, ko bomo poročali tudi o tem, kako so na Logaškem zaorali letošnjo šolsko brazdo.

Res je, vse so pospravili; zdaj so na vrsti graditelji prepotrebnih novih šolskih oddelkov na šoli.

g.ur.

Utrujene pokrajine

Zemljevidi slovenskih pokrajin so se menjavali in menjavali do referenduma in še čez, dokler se niso pokrajine povsem izčrpale od utrujenosti. In ob koncu vseh prizadevanj se piše slabo tudi zadnjemu pokrajinskemu zemljevidu. Predlagatelji so pričakovali še pripombe iz Kamniško-zasavske pokrajine, iz Notranjsko-Dolenjske pa menda nič. Pa čisto zares?!

Notranjsko-Dolenjska: od Polhograjskih dolomitov do Kolpe!?

Joj, kako bi že razpostavili te pokrajine, da bi bile vsem dopadljive. Morda pa bi nas zgodovina utegnila česa naučiti. A kaj ko se politika tako težko česa uči in se pri tem prehitro utruji.

In tako pokrajin ta hip ne bo. Naslednji hip pa – Bog si ga vedi!

g.ur.

Usahla slava Grajskega studenca

Letos mineva 20 let, ko se je nekaj zrelih mož iz Logatca pod vodstvom Dušana de Gleria odločilo, da s prostovoljnim delom izboljšajo dostop do izvira neoporečne studenčne vode v Tincovi grapi. S pridnim delom so najprej utrdili stopnice do izvira, kasneje pa je množična uporaba zahtevala dodatno posodobitev odjema studenčnice. Ob pomoči Gradnika in nekaterih posameznikov so v letu 1990 napeljali nekaj deset metrov cevovoda do ceste in tam umestili dotok studenčnice, kot ga poznamo še danes. Ker naj bi prav tu nekoč zajemala čisto vodo že logaška grajska gospoda, so mu nadeli ime Grajski studenec.

Glas o dobri vodi in zveneče ime studenca sta hitro prešla občinske meje, in ob studencu smo poslej videvali točiti vodo ljudi, ki so, po registrskih tablicah sodeč, prihajali prav od daleč. Celó v Ljubljani je bilo moč slišati, da izpod Žibrš priteka ne samo zdrava, ampak celo zdravilna voda. V sušnih obdobjih pa je studenec tudi ponagajal in ob oslabiljenem curku so se pričele nabirati vrste na vodo čakajočih. Dušan de Gleria pa je leta 1995 ponovno zbral ekipo in s pomočjo donatorjev so zgradili manjši zbiralnik, v katerega so speljali še nekaj vode iz svežih bližnjih žil. Od tedaj se je pri Grajskem studencu odžejalo mnogo ljudi in mnogi so si tu natočili vode tudi za domače gospodinjstvo.

Pa je napeljava studenčnice sčasoma dotrajala; iz pipe

Pa naj bodo smeti, če že ni več vode.

pri cesti le še občasno curlja in kaplja. In zveneči glas o Grajskem studencu je izzvenel.

O, ja, nekateri pa se ga še spominjo. Ko ne vedo, kam s smetmi, jih v tihi noči pripeljejo v zabojnik ob studencu; nekateri pa s smetmi posujejo tudi okolico.

Besedilo in foto: Branko Rupnik

Gospodarske diagonale

Marko Smole – podjetnik in častni konzul Republike Sejšeli v Sloveniji

Magister znanosti, ki pripravlja doktorsko disertacijo iz diplomacije, opravlja konzularno funkcijo že deseto leto – Tudi predsednik Slovenskega konzularnega zbora in podpredsednik Evropske konzularne federacije

Podjetnik in častni konzul mag. Marko Smole.

Častni konzul

Mag. Marku Smoletu iz Logatca je slovenska Vlada potrdila imenovanje za častnega konzula Republike Sejšeli (pošiljateljice) v Sloveniji (sprejemnici) leta 1996. Častno funkcijo konzula opravlja s profesionalno zavzetostjo, vendar povsem brezplačno. Častnemu konzulu gredo namreč le določeni privilegiji, ki pa niso v zvezi z denarnimi plačili, značilnimi za karierno diplomacijo. Tako s statusom častnega konzula skrbi za promocijo države, ki mu je podelila status, torej za Republiko Sejšeli. V tem smislu se običajno navajata dve področji nalog: prvič – razvijanje gospodarskih, trgovinskih, znanstvenih in kulturnih odnosov med državo pošiljateljico in državo, v kateri deluje kot konzularni uradnik, drugič – zaščita interesov države pošiljateljice in njenih državljanov, ki potujejo ali bivajo na njihovem konzularnem območju.

Pomemben diplomatski institut

Zaradi vpetosti v okolje gre torej za pomemben diplomatski institut, ki državo, podeljevalko statusa častnega konzula, nič ne stane, v okolju promotivnega delovanja pa je neprecenljive vrednosti. V marsičem je častni konzulat tudi brezplačen servis ljudem. Sploh če upoštevamo, da je delo častnega konzula ambivalentno, saj konzuli opravijo precej dela za državo sprejemnico v državi pošiljateljici (kar sicer ni njihova poglavitna naloga!);

spricho tega, da je konzul praviloma državljani države sprejemnice, je ambivalentnost delovanja dopustna tudi brez formalnih pooblastil.

Podpredsednik Evropskega in predsednik Slovenskega konzularnega zbora

Že tretje leto je Marko Smole podpredsednik Evropskega konzularnega zbora, ki ga sestavljajo konzularna telesa iz Italije, Nemčije, Francije, Belgije, Nizozemske, Bolgarije, Lichtensteina, Avstrije in Slovenije. Od julija letos pa mu pripada čast dojenja – predsednika Slovenskega konzularnega zbora, ki tako ali drugače, še posebej poslovno, komunicira z blizu 2500 eminentnimi poslovniki. Na vsak način velja poudariti, da predstavlja konzularna diplomacija pomembnejši del svetovnega prebivalstva v primeri s karierno (plačano) diplomacijo. V Sloveniji deluje ta čas 38 konzulatov, in tu se Marku s predsedniško funkcijo ponuja pomemben izziv.

In kako se sploh pride, recimo, do statusa častnega konzula Republike Sejšli?

Načinov je lahko več, sila različnih, seveda. Verjetno pa

je Markov primer svojsko izviren. Ko je bil še zaposlen na slovenski Televiziji, je pripravil avtorsko oddajo o Sejšli. In oddaja je bila uspešna, na vsak način tudi primerno odmevna. Kopija TV oddaje se je pojavila tudi na Sejšli in zbudila je pravo pravcato zadovoljstvo na tamkajšnjem Ministrstvu za zunanje zadeve. In sekretar za zunanje zadeve je Smoletu ponudil status častnega konzula v Sloveniji, da bi sploh servisiral obsežen prostor, ki ni bil konzularno pokrit. Sejšli so do leta 1996 imeli svoja konzularna predstavništva le v Parizu, na Dunaju, v Moskvi in v Atenah. Po konzularnem logističnem servisu pa je naravnost klical velik del evropskega jugovzhoda. Kajpak, Marko je ponudbo sprejel, in tako opravlja funkcijo častnega konzula Republike Sejšli v Sloveniji že dolgo desetletje.

Kaj pa statusni naziv eminenca?

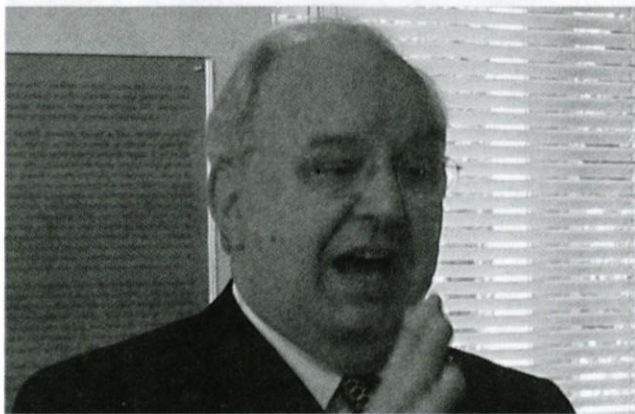
Nazivanje z eminenco zveni Marku Smoletu, ki pravkar pripravlja doktorsko disertacijo iz diplomacije, že nekoliko arhaično. O sebi pravi, da sodi med tiste, ki jim funkcija častnega konzula veliko pomeni, naziv eminenca pa malo ali prav nič ne imponira.

Marcel Štefančič

Finančni minister obiskal KLI

Zemljevidi slovenskih pokrajin so se menjavali in menjavali. Finančni minister Andrej Bajuk je 18. julija obiskal logaški KLI, družbo v likvidaciji, kjer je z likvidacijskim upraviteljem Edvinom Makucem izmenjal stališča glede razmer v lesarski industriji. Likvidacijski upravitelj pa je ministra seznanil s postopki likvidacije KLI in prizadevanji vodstva za ohranitev delovnih mest. Pri tem je Bajuk izrazil podporo uspešnemu dokončanju likvidacijskih postopkov.

Naj tu navedemo, da se je Javor iz Pivke kljub nameri kamniškega Stola, da objavi prevzem družbe v likvidaciji, odločil prevzeti zaposlene, stroje in zaloge. Tovarniško poslopje in nepremičnine pa naj bi odkupila Factor banka za dobrih 12 milijonov evrov.

Finančni minister dr. Andrej Bajuk.

P. s.:

Delničarji pa so 21. avgusta na skupščini podelili razrešnico upravi in nadzornemu svetu podjetja KLI v likvidaciji. Za revizijo so imenovali družbo ABC Revizija iz Ljubljane. Sprejeli so tudi poročilo o poslovanju družbe v letu 2007.

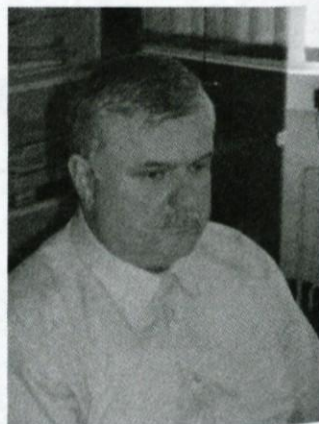
g.ur.

Obrtniki gradijo stanovanja za svoje delavce

Do zdaj se to dogaja le v Celju

Celjska Območna obrtno-podjetniška zbornica in Sindikat obrtnih delavcev sta 12. avgusta podpisala kolektivno pogodbo o reševanju stanovanjskih potreb delavcev, zaposlenih pri podjetnikih – članih celjske Območne zbornice. Gre za tako imenovano »kolektivno pogodbo na nižji ravni«, s katero območna zbornica in sindikat rešujeta stanovanjski fond skupne stanovanjske ustanove delavcev, zaposlenih pri tamkajšnjih podjetnikih.

Nedvomno srečujemo pri tem preudaren poslovni interes obrtnikov za to, da bi imeli njihovi delavci urejeno življenje. »Celjski obrtniki smo tako edini v Sloveniji, ki za svoje delavce gradimo stanovanja prek posebne ustanove. Ne smemo pozabiti, da so vse druge območne zbornice večino stanovanj v zadnjih 18 letih izgubile; večinoma so stanovanja prešla v last občin. Z novim javno-zasebnim partnerstvom želimo doseči, da bi tisti naši člani, ki bodo v tem prepoznali tudi poslovni interes, v stanovanjsko gradnjo vlagali še več, saj bo šlo za poslovne naložbe,« pravi Miran Gracer, predsednik celjske območne zbornice, sopolisnik kolektivne pogodbe, sicer tudi lastnik tiskarne, ki že šesto leto tiska Logaške novice.

Miran Gracer

Če zagori gora pnevmatik

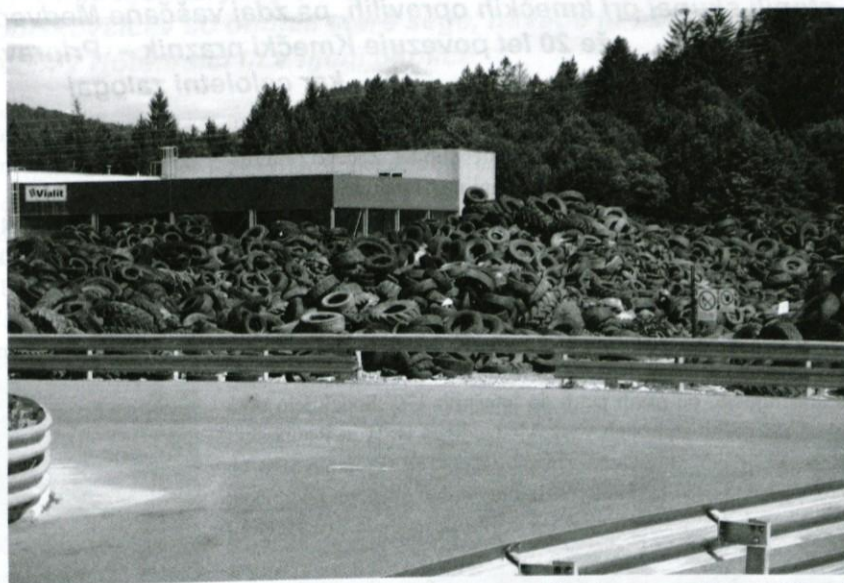
Ekološka bomba v Zapolju?

Ne dolgo tega so sredstva javnega obveščanja dokaj obširno poročala o požaru v Lovrencu na Dravskem polju, kjer so na deponiji v zapuščeni gramozni jami zagorele stare gume in povzročile pravo ekološko katastrofo.

Kaj podobnega se lahko dogodi tudi v IOC Zapolje, kjer se razrašča vse višja gora pnevmatik, za predelavo menda. Dostop do kupov pnevmatik je mogoč prav vsakomur, ki si tega zaželi z dobrimi ali zli nameni.

V IOC so trije zasebniki pridobili koncesijo za predelavo gum. Zaradi okvare strojev predelava še ni stekla, zato se je nabrala cela gora gum, ki bi v neposredni bližini Logatca in tamkajšnjih objektov ob vnetju pustila še hujše posledice kot ekološka katastrofa na Dravskem polju. Vprašamo se lahko, kdo odobrava, koliko gum je lahko na takem skladišču, in kdo bo odgovarjal, če pride do požiga kot v Lovrencu. Sama ograja in oznaka za prepoved kajenja in uporabe ognja ter en sam hidrant niso dovolj za varovanje pred pretečo ekološko strahoto.

Ob vsem tem je morda prav, če se zavedamo, da ob izgorevanju gume se ne onesnažuje le zrak, ampak ostaja pepel z različnimi strupenimi produkti, ki nastajajo

Gum in nevarnosti je vse več in več.

pri izgorevanju gume pri nižjih temperaturah, kot so potrebne za neškodljivo kurjenje tovrstnega materiala. Tla v Zapolju so izrazito kraška in padavinske vode lahko izperejo globoko v podtalnico vodotopno umazanijo, ki bi nastala pri požaru pnevmatik.

P.s.: Inšpektorji za okolje so si 9.

julija ogledali to goro gum in ob tem naročili lastniku odpravo nekaterih nepravilnosti. Predlagali so spremembo predpisov, po katerih bi odgovornost za ustrezno ravnanje z gumami nosili tudi predelovalci, ne le koncesionarji, kot to velja zdaj.

– In to bo preprečilo morebitni požig gum v Logaški IOC v Zapolju???

Besedilo in foto: France Brus

Kot etno spomin

V Polhovem Gradcu je bilo 6. avgusta 21. srečanje čebelarjev, ki ga je pripravila čebelarka Malči Božnar. Srečanje je bilo pred renesančno baročnim vrtom in dvorcem iz 17. stoletja. Po pozdravnih besedah predsednika tamkajšnjih čebelarjev in novega predsednika Kmetijsko gozdarske zbornice Cirila Smrkolja je s harmoniko in novoga pesmimi nastopil igralec in etno pesnik Janez Škof. V gradu je bila pripravljena tudi čebelarstva razstava z različnimi izdelki čebelarjev, zlasti čebelarjev družine Božnar. Posebno pozornost pa je zbudila japonska družina Janeza Škofa z ženo Japonko in s tremi prisrčnimi otroki.

Čebelarški izdelki, še posebej lectova srca, so mi obudila spomin na moja mlada leta na Klancu v Gorenjem Logatcu. Tam je pred drugo svetovno vojno živela starejša ženica, ki je stanovala v stari hiši čisto blizu peskokopa in je izdelovala lectova srca, k jih je prodajala po okoliških sejmi. Sladkosnedni otroci smo komaj čakali, da se je stari lectarki pokvaril kak izdelek in smo kak sladek okrušek dobili tudi mi otroci.

Čebelarstvo Božnar iz Polhovega Gradca je za svoje izdelke prejelo že razna priznanja, tudi mednarodna. Oko pa se mi je ustavilo tudi na simbolnem izdelku – na sekiri v medu! Saj še vedno rečemo, če je kdo posebej uspešen, da mu je padla sekira v med. In med Božnarjevimi različnimi izdelki je tudi ta simbolni izdelek, v katerem je sekira padla v med.

Ja, ooo, se najdejo tudi v današnjih časih »junaki«, ki jim sekira kar naprej pada v med.

Albin Čuk

Spoštovani občanke in občani Logatca,

20. september, praznik občine Logatec, naj vam prinese ne samo enega dne praznovanja, ampak ves mesec dobre volje, zanimivih vtisov ob spremljanju bogatega kulturnega programa in veselja ob druženju s sorodniki in prijatelji.

20. septembra 1875 je z delom pričelo Okrajno glavarstvo Logatec, ki je bilo v tistih dneh preseljeno iz Planine v Logatec.

125 let kasneje je Občinski svet z Odlokom določil 20. september za občinski praznik občine Logatec.

Vaš župan
Janez Nagode

Kmečki praznik v jubilejnem 20. letu

Prvo nedeljo v avgustu je Medvedje Brdo spet oživel – Kot so v starih časih domačini stopili skupaj pri kmečkih opravilih, pa zdaj vaščane Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš že 20 let povezuje Kmečki praznik – Priprava programa je kar celoletni zalogaj

Letos so pripravili tudi lično brošuro, v kateri so zbrali zanimive dogodke preteklih suhih in debelih let. Začetki prireditve segajo v leto 1988, ko so v trgovini na Tratah pripravili prvo razstavo poljskih pridelkov, že naslednje leto so dogodek obogatili s prikazom kmečkih opravil pod geslom »Čič ne da nič«. Tretje leto so prireditve preselili pred staro šolo na Medvedje Brdo in jo poimenovali »Praznik žetve«, leto kasneje »Praznik košnje«, leta 1993 pa se je rodil »Kmečki praznik«, katerega ime se je ohranilo do danes. Program se je z leti širil in bogatil, naraščalo je število sodelujočih, od prvih petih do letošnjih 170. Sodelujejo tako rekoč vsi prebivalci obeh vasi: Medvedjega Brda in Rovtarskih Žibrš. Raslo pa je tudi število obiskovalcev, od skromnih 50 prvo leto, do nekaj tisoč lani in letos. In prav dober obisk ter izkupiček, ki ga vlagajo v razvoj kraja, sta največja nagrada prizadevnim organizatorjem.

rejci Notranjske. Svoje veščine so pokazali tudi jezdec iz Žejne doline. Seveda, ni manjkalo slastnih dobrot, ki so jih pripravile skrbne gospodinjice.

Dobrodošlico obiskovalcem je izrekel predsednik turističnega društva Vojko Panič, množico navzočih pa sta nagovorila tudi logaški župan Janez Nagode in predsednik KS Trate Bojan Rupnik. Slovesni del se je končal s spustom 202 golobov v znak miru. Naj ponesejo mir, upanje in prijateljstvo prav vsepovsod.

Gneča pa taka ...

Za vrle plesalce pa prostora komaj kaj.

Veselica je med tem dobila zamah, plesalo se je, vriskalo in pelo. Igrala sta kar dva ansambla, Turbo Angels in Modrijani, nebo pa je ob desetih razsvetlil tudi praznični ognjemet.

Ana Žakelj

Vsem bralkam in bralcem Logaških novic

čestitamo

za praznik občine Logatec

uredništvo

Ko se je vas na ogled postavila

Kulturno turistično društvo je v nedeljo, 22. junija, organiziralo že 15. Kresno nedeljo v Hotedršici – Pred množico obiskovalcev so obujali stare šege, navade in običaje ljudi, živečih v Hotedršici in v njeni okolici

Prireditve na letošnjo Kresno nedeljo je bila nekoliko drugačna. Malo zaradi petnajstletnega jubileja, malo pa zato, ker smo na enem mestu združili moči. Kulturno turistično društvo je namreč k sodelovanju povabilo vsa v vasi delujoča društva, krajevno skupnost, Podružnično osnovno šolo, vrtec in vse zaselke, ki sodijo k vasi (Ravnik, Novi Svet, Žibrše).

In zaplesali so lahkih nog.

V bogatem kulturnem programu, ki se je začel ob treh popoldne na osrednjem vaškem trgu pred cerkvijo sv. Janeza Krstnika, so se predstavili raznoteri dejavniki. Vrtec se je predstavil s pristrčnim plesno pevskim nastopom, imenovanim Peričice, pod vodstvom Mojce Šemrov. – Moški pevski zbor je nastopil pod vodstvom Matije Logarja s tremi pesmimi, ki so lepo dopolnile program. Folklorna skupina, prav tako pod Logarjevim vodstvom je lahkotno zaplesala star ples – "Stu ledi"; gre za varianto poloneze, meščanskega plesa, ki je pri večjih plesnih prireditvah veljal za uvodni v ples – z njim so se pari v koraku razporedili po plesišču; ples so izvajali v preprosti obliki, podobni valčku; ime Stu ledi je dobil po spremljajoči pesmi in je bil v navadi v neposredni okolici Trsta; s pesmijo so fantje vabili ljudi na ples, sami pa so imeli pravico do prvega plesa. – Otroška dramska skupina "Pik-časti štoumf", ki že štiri leta deluje pod vodstvom Darje Merlak, je navdušila s tremi prizori iz Linhartove Županove Micke. – Francka Čuk je predstavila zaselek Novi Svet z doživetim branjem odlomka iz knjige Tilke Jeričeve Moj mali veliki Novi svet; ob predstavitvi Žibrš je Francka Čuk prebrala še svojo pesem Zelena dolina. – Matjaž Petrovčič, ta dan predstavnik Žibrš in moj sovoditelj prireditve, je predstavil zanimiv način pridobivanja smole na žibrški način. – Ravniške barve pa sta na prireditvi zastopala Miha Petrovčič (povedal je, kako je nekoč potekalo kresovanje na Ravniku) in Bogdan Steklasa, ki je na zanimiv način predstavil Ravnik in življenje na Ravniku, kakor ga sam doživlja.

Po teh živopisnih predstavah je bilo občinstvo povabljen k potoku Hotenjka (nekoč velikega pomena za tamkajšnje prebivalce), kjer si je bilo moč ogledati čisto pravi napad domačih gasilskih veteranov. Nato pa so spretni gasilski veterani – v poprečni starosti 69 let – prikazali še vajo raznoterosti. S temi vajami je veteranska ekipa, ki jo uspešno vodi mentor Janez Čuk, letos osvojila Notranjski pokal in se tako udeležila državnega prvenstva v Ravnah na Koroškem. – Medtem so svoje delo ob potoku že začele pridne vaške perice, ki so pokazale, kako je bil videti nekdanji "pralni stroj". Perice so bile nekoč menda znane po pranju perila pa tudi po pranju vaških novic.

Prijetna povezovalca Matjaž Petrovčič in Darja Merlak.

Nato smo se ob zvokih harmonike preselili pred Lovski dom. Tam so nas čakale različne stojnice. Stojnica KTD Hotedršica je ponujala domače dobrrote; na stojnici POŠ Hotedršica se je bilo moč z učenci in učiteljicami poigrati z igrami, ki so jih učenci sami izdelali v okviru eko projekta Mavričniki; na stojnici zaselka Ravnik pa si je bilo moč med številnimi ravniškimi dobrotami ogledati kresno obarvano izdajo "Ravniške sapce", ob stojnici pa so najstarejši prebivalci Ravnika pripovedovali zgodbe iz nekdanjega ravniškega življenja. Prisluhnili pa smo lahko tudi Zgodbi o kresni noči, ki so jo posebej za Kresno nedeljo pripravile članice Starejše dramske skupine KTD Hotedršica pod vodstvom Rudija Čamernika. – Lovci so postregli z odličnim divjačinskim golažem, ki so ga podarili obiskovalcem prireditve.

Prireditve se je udeležil širok krog ljudi od otrok prek mladine, srednje generacije do dedkov in babic. V Hotedršici, kjer je bilo tudi na letošnjo Kresno nedeljo pestro, veselo in zabavno, smo vsi, ki nam ohranjanje kulturne dediščine in sestavljanje mozaika zgodovinskih utrinkov pomeni vrednoto, na prireditvi resnično ponosni.

Darja Merlak

Prijetno, zabavno – dogodkov polno

Na vse konce obarvano Poletje v Rovtah – Športno društvo Kovk je pripravilo kar deset dni najrazličnejših športnih, zabavnih in družabnih prireditev, ki so privabile kar lepo število obiskovalcev

Poletje v Rovtah se je pričelo z nastopom rockovskih skupin Sausages, Lybra, Abstrakt, katerim se je pridružila fantovska pevska skupina Pushlushtae. Mladi so lahko prišli na svoj račun. Naslednji dan so lahko plezalne steno preizkusili tisti, ki radi svet gledajo z višin. Potovati po svetu je zelo lepo, še posebej, če obiščeš daljino deželo, kot je Kuba. To sta storila Barbara Merlak in Miha Vencelj. Drobec njunih vtisov in dobrot smo lahko bili deležni ob njunem predavanju in posnetkih o za nas manj znani deželi onkraj oceana. Športno se je pričela nedelja, ko so se najbolj pogumni lotili tekaškega vzpona na Vrh Svetih Treh Kraljev. Tisti iz Popitove grape so se morali kar dobro preznajiti, preden so dosegli cilj. Tisti na 5 km so potrebovali okoli 22,5 minut, na 1,5 km pa je bil najboljši čas 5,32 minut. Tudi ponedeljek je bil športno obarvan, seveda, če lahko šah štejemo k športu. V Stari šoli se je namreč odvijal šahovski turnir, kjer je najboljšo znanje pokazal Boštjan Jereb. Drugo potopisno predavanje sta ga pripravila mlada zakonca Primož in Valentina Kokalj, ki sta svoje poročno potovanje združila z obiskom Primoževe sestre Nataše Jug, ki z družino že dobro leto živi v Novi Zelandiji.

Spomine na preteklost nam je obudila torkova razstava fotografij starinskih predmetov iz naše okolice, ki jih na

prenekateri domačiji še vedno hranijo za spomin z nostalgijo na stare, težke, a vendar lepe čase. Razstavo si je še vedno mogoče ogledati v Krajevni knjižnici Rovte.

Četrtekovo popoldne je bilo namenjeno otrokom, ki so v velikem številu obiskali krajevno knjižnico. Tam so bili deležni prijetne pravljice Radovedni medvedek v izvedbi pisateljice Darinke Kobal. Sledile so otroške delavnice, ki so popestrile počitniški čas (več o tem v rubriki Iz sveta mladih).

Lahkotnejši in zabavnejši je bil petkov Veseli večer. Malce so se ponorčevali iz lokalnih zanimivosti in ljudi, kar seveda, ni čisto nič narobe. Izvajalci so vso stvar začinili še z rovtarsko govorico. Če gre verjeti reku, da je smeh pol zdravlja, bodo Rovtarji še dolgo zdravi in veseli. Kako je včasih potekalo kmečko življenje, so prikazali domačini, ki so zamahnili s kosami na Zavškem griču. Za njimi so spretno zamahovale grabljice. Po končanem delu je družčina posedela in se poveselila, kot je bilo tudi nekoč v navadi. Športniki pa so se na Kovku pomerili v malem nogometu, balinanju ter v pikadu. Najboljši med balinarji je bil Roman Mivšek, nogometno žogo pa so najbolj obvladali Podlipci.

V sklopu teh iger je na Kovku potekala tudi predstavitev pranja avtomobilov imenovano Carwash. Že napis »Pre-

povedano mlajšim od 18 let« daje slutiti, da ni šlo za čisto navadno pranje avtomobilov. Verjetno bi to »pranje« sodilo v sklop kakšne druge prireditve, pa tudi čas ni bil najbolj primeren, saj popoldne Kovk obiščejo tudi mlajši od 18 let.

Sklep Poletja v Rovtah je bil v nedeljo, 6. julija. V Križajevi dolini smo imeli priložnost videti tekmovanje psov in njihovih vodičev v agilityju. Kinološko društvo z Vrhnike je prikazalo nekaj svojih dejavnosti. Zanimivo je bilo, da so vse pasje nastope vodile ženske. Le čemu gre to pripisati?! Psički so bili kar prijetni, predvsem pa zelo spretni, poslušni in ubogljivi.

Nedeljski večer je bil na Kovku namenjen veselici z Mladimi Dolenjci in Manco Špik. Ljudi se je trlo in precej spretni si morali biti pri iskanju parkirnega prostora. Glasbeniki so odigrali le nekaj melodij, prikupna Manca je nastop že izvajala pod dežnikom. Še preden smo se lahko dodobra ogreli ob muziki, se je nad prizoriščem razbesnela huda nevihta, ki je v trenutku pregnala vse obiskovalce; ti so bili zvečine prikrajšani za čudovit ognjemet.

Poletje v Rovtah je bilo vseeno prijetno, zabavno in dogodkov polno. Organizatorjem pa želimo obilo idej za naslednje poletje.

Metka Bogataj

Najprej novoletna obljuba

Avgusta letos pa vzpon na Triglav

Sredi triglavskega skalovja.

Različni so vzgibi, želje in dogovori, ki vodijo posameznika ali skupino na najvišji vrh naše prelepe Slovenije. Za ene je to vsakoletni pohod, za druge zaključek pohodniške sezone, za tretje veliki podvig, plod skrbnega načrtovanja, za četrte pa je lahko tudi izpolnjena novoletna obljuba. In ta se je zgodila trem sodelavkam, uradnicam občinske uprave. Ena izmed njih, z možem zaljubljena v gore, hribe, doline in jezera, je ob decembrskem novoletnem praznovanju v šali predlagala vzpon na Triglav. Takrat so vsi prikimali in nato – skozi pomlad do poletja, v obilici dela in drugih opravkov – počasi pozabili. In tako se je skupina 4. avgusta ob napovedanem lepem vremenu odpravila na pot.

Najprej s kombijem do Rudnega polja, od tam pa peš mimo Vodnikove koče do Kredarice in po klinih, »zajli«, mimo številnih obeležij, ki nemo pričajo o smrti v gorah, ter po skalnih poteh, ki vzbujajo spoštovanje vsakomur: izurjenemu planincu ali le občasnemu občudovalcu gora. In srečno smo se povzpeli na vrh Triglava, na cilj, ki se mu je v popoldanskih urah že blizil oblak, ki ni obetal nič dobrega. Zato so se tri sodelavke s svojimi možmi po osvo-

jitvi vrha kaj hitro spustile proti Tržaški koči, kjer sta jih že čakala topla okrepčilo in prenočišče. Deževni noči je sledilo oblačno sobotno jutro, ki se je na poti k Sedmerim triglavskim jezerom začelo vedriti in jasnit. Po okrepčilu v Koči pri Sedmerih jezerih je že posijalo sonce, ki je nato spremljalo šesterico pohodnikov pri spustu prek Komarče do Koče pri slapu Savice, kjer je že čakalo vozilo, ki ga je ta dan prijazno od enega konca Triglavskega pogorja

do drugega prepeljala četrta sodelavka treh planink.

Vesetje, utrujenost in zadovoljstvo nad izrednim izletom, ki so ga zaznamovale lepote planinske pokrajine, cvetje čarobnih barv, pogovori (pa ne o službi), številni drobni dogodki in ne nazadnje še skok v čudovito Bohinjsko jezero, bodo ostali v spominih v vseh, ki so si rekli »ob letu osorej pa spet«. Najbrž pa kam drugam po krasnih slovenskih planinah.

NevMa

Kulturni razgledi

Pesem »Notranjske« v podnožju in na vrhu slovenskega očaka

Spodaj je državna proslava počastila 230-letnico prvega vzpona na Triglav, na vrhu pa se je Planinska zveza Slovenije s posebno slovesnostjo zahvalila prvim junakom najvišje slovenske gore – obakrat tudi s pesmijo OMePZ »Notranjska« ob podpori Občine Logatec

Letos 26. avgusta je minilo 230 let od prvega vzpona na najvišji slovenski vrh. Kakšen podvig je bil to, si dandanes, ko se ob lepih dneh po zavarovanih plezalnih poteh proti vrhu Triglava pomikajo kolone vrhunsko opremljenih planincev, težko predstavljamo. Tri dni so tedaj potrebovali štirje srčni možje iz Bohinja – Lovrenc Willomitzer, Štefan Rožič, Matevž Kos in Luka Korošec –, da so našli pot, se povzpeli na vrh in se vrnili v dolino, danes si najzmožljivejši, za to vzamejo dan časa.

... dajte mi planine moje ...

Foto: E. Leskovec

V čast temu smelemu dejanju – Triglav je bil osvojen prej kot vrh Mont blanca in Grossglocknerja – je bila 22. avgusta v Bohinju pri spomeniku triglavskim prvopristopnikom državna slovesnost. Na njej so govorci, med njimi slavnostni govornik predsednik Vlade RS Janez Janša, vsak s svojega zornega kota osvetlili pomen tega dejanja. Zares smo lahko ponosni, da so Slovenci prej kot drugi večji narodi osvojili svoj najvišji vrh. To nam je lahko še dandanes svetel zgled drznega in uspešnega uveljavljanja. In tega v naši domovini ni malo, le priznamo si to bolj neradi.

Kulturni program na prireditvi so stkali Bohinjska godba in Bohinjski rogisti, recitator Janez Petkoš, tenorist Janez Lotrič ob

spremljavi citrarja ter Obrtniški mešani pevski zbor »Notranjska« in postojnski oktet Bori – oboji pod vodstvom Janeza Gostiša.

Tri dni zatem, 25. avgusta, pa je bila še slovesnost, ki jo je pripravila Planinska zveza Slovenije. Pri Aljaževem stolpu je o pomenu podviga in o hvaležnosti zanj spregovoril predsednik SPZ mag. Franc Ekar. Navzoči predstavniki planinskih organizacij iz sosednjih držav in člani ožjega vodstva SPZ so zatem položili nageljne na stolp, »Notranjska« in Godba iz Gorij pa sta dopolnili praznično vzdušje med mnogimi, ki so se tedaj trli okrog stolpa. Tudi kaka solza se je utrnila ob doživetju pesmi, ki je odzvanjala tja do Kredarice in Doliča. Kljub gneči pa je bilo dovolj prostora tudi za nekaj poskočnih plesnih korakov. Ni ravno na pretek prilžnosti zaplesati vrh Triglava ob živi glasbi.

Zvečer je bilo v Planiki še sklepno dejanje praznovanja tega dogodka. Predstavniki tujih planinskih organizacij in Alpske konvencije so tedaj izrekli čestitke slovenski planinski organizaciji ob tem častiljivem jubileju. Predsednik SPZ pa je nanizal naloge, ki organizacijo čakajo v prihodnje. Kot prvo je postavil izdajo zbornika o Triglavu, o katerem se je že veliko pisalo, nekaj je celo dragocenih kronoloških zapisov, gradivo pa ni zbrano na enem mestu in ni urejeno. Še drugače zahtevna pa je posodobitev planinskih postojank, ki jo od planinske organizacije terja sedanji čas. Čeprav – naj zapišem svoje mnenje – v hribih ne potrebujem ne kopalnice ne restavracijske strežbe, pa bi se nekaj več pozornosti osnovnim življenjskim potrebam, kakršne so urejena stranišča, ne upiral. Pa tudi navdušencem, ki se dolge mesece v sezoni trudijo za dobro počutje obiskovalcev, torej oskrbnikom in kuharjem – zvečine so to prijazne gospe – bi zares privoščil znosnejše pogoje za delo. Med govori in pozdravi sta planinske in domoljubne pesmi in skladbe vžigala »Notranjska« in gorjanska godba. Tudi ko se je povedalo vse, kar se je imelo uradnega povedati, ni bilo konca petju in godenju. V tesni sobi so tla kar poskakovala pod poskočnimi koraki parov, ki so se zavrteli. V sosednji sobi pa so pevci s pesmijo posebej pozdravili 22 logaških pohodnikov, ki so se iz Logatca že enaidvajsetič odpravili peš na Triglav in se zjutraj, na samo obletnico prvega pristopa, nanj tudi povzpeli in po štirih dneh pohoda srečno vrnili domov.

Jago

Literarni adijo poletju v vodi

Literarno društvo Zeleni oblaki je v okviru prireditve Logaško poletje pripravilo literarni večer mladih avtorjev – Na vodnem amfiteatru v Grajskem parku so 26. avgusta brali svoje pesmi štirje mladi literati, nakar so svoje rimane stvaritve ustvarjali obiskovalci

Namen Literoadija je predstaviti mlade avtorje, jim dati možnost, da najdejo stik z literarno publiko in stopijo v svet javnega. Letos so se predstavili štirje: gimnazijca **Lara Hvala in Jaka Dolenc** in malo starejša **Borut Petkovšek in Miha Sagadin**. Inovativni, samosvoji, filozofsko razmišljujoči, predvsem pa zelo različni so bili v svojih pesmih. Bivanjstvo, iskanje odgovorov na mladostna vprašanja, opazovanje sveta skozi prizmo mladosti ... Vse to se je skrilo med rime in pesmi brez oblike. Včasih malce odštekano, drugačno, drugič spet odraslo umirjeno, pa vendar ne sprijaznjeno. Uporniško in transparentno je bilo vse, kar so nam želeli povedati mladi pesniki in pesnica. In tudi zato se je publika odzivala glasno in navdušeno.

In ko so ob literarnem odru v Logašnici svoj pristan v padajoči noči našle plavajoče lučke, je voditelj večera **Tine Vučko** številne poslušalce in poslušalke povabil k aktivnemu sodelovanju. Lani so obiskovalci Literoadija skupaj napisali pravi sonet, letos jih je Tine spodbudil, da so napisali pesem na njegove rime. V stekleničkah so obiskovalci dobili svinčnike in liste s pesmijo Literoadijo, ki pa je imela vpisane samo zadnje besede v verzih. Da se da iz tega napisati pravo pesem, je najprej dokazal voditelj večera in predstavil svoje rime. Kaj kmalu so se začeli oglašati poslušalci. Kar devet jih je predstavilo svoje pesmi, različne po vsebini in obliki. Neverjetno koliko ustvarjalne energije se je nagnetlo v novi amfiteater ob vodi v tistih minutah. Očitno imamo v

Na splavu rim in poezije.

Foto: Z. Leskovec

Logatcu veliko literarnih navdušencev in skritih pesnikov in pesnic.

Glasbeni pol besednemu je dajal izvrsten kitarist **Bojan Šen**, ki se mu je ob koncu pridružil tudi voditelj Tine Vučko v izvedbi skladbe Octopuses Garden skupine Beatles. Z njo sta glasbeno zaključila literarni večer na vodi, v njej in ob njej. Literarni dogodek sta idejno zasnovala Primož Petek iz Grajskega parka in Anja Sedej iz Literarnega društva Zeleni oblaki.

B. Novak

Števerjan – kraj srečnega imena

Narodno zabavnemu ansamblu Notranjci že drugič nagrada za najboljši kvintet

Tako nekako bi lahko parafrazirala Prešerna v naslovu zapisa o ponovni uspešni predstavitvi ansambla Notranjci. Skupina, ki ste jo lahko podrobneje spoznali že v eni lanskih števil Logaških novic, nas je letos spet razveselila. Plod dela tega narodno zabavnega ansambla je nagrada – že drugo leto zapored – za najboljši kvintet na tradicionalnem festivalu domače glasbe v Števerjanu. Enako nagrado so namreč muzikantje osvojili že lani. Da se pridno in zavzeto delo obrestuje, so letos dokazali s svojo izvirno skladbo z optimističnim naslovom Življenje kliče. Besedilo je napisal član ansambla Klemen Korenč, glasbo je prispeval že uveljavljeni glasbenik na domači sceni Peter Fink, aranžma pa je delo Marjana Turka.

Notranjci pravijo, da so nagrade izjemno veseli, še bolj pa jih radosti veselo in živahno vzdušje na njihovih »špilih«, ki jih v teh poletnih dnevih daleč po Sloveniji zagotovo ne manjka. Poleg mnogim nastopom pa čas posvečajo tudi snemanju za eno od komercialnih TV. Ker je njihovo delo predvsem ljubiteljsko, pa seveda, ves preostali čas namenijo svojim službam in svojim najbližjim, ki jih pri delu vsekakor podpirajo. Ker pa pravijo, da tretjič gre rado, se vsi skupaj veselimo novic iz Števerjana 2009.

Do tedaj pa, dragi Notranjci, še veliko delovnega elana in ustvarjalne moči za nove, uho božajoče melodije.

Metka Bogataj

Urejanje Napoleonovega drevoreda

Po julijskem neurju so delavci Tise iz Ljubljane morali temeljito poseči v lipov – Napoleonov drevored, ki so ga zasadili med leti 1809-1813 v času Ilirskih provinc, med francosko vladavino v naših krajih. Takrat je bilo v drevoredu zasajenih 290 lip.

Promet, izpušni plini, soljenje ceste pozimi, čas in tudi neurja so prispevali svoje k propadanju lip, k propadanju kulturnega spomenika urejene narave.

Med urejevalnimi deli so odstranili osem skoraj dvesto let starih lip: dve sta bili suhi, dve je sklatilo neurje 10. julija, štiri pa je gniloba dodobra izdelala. Porezali so veliko starih suhih in zaraščujočih vej. Pri delu je urejevalce močno oviralo slabo vreme, razen tega so morali delavci sproti urejati promet, ki je v času del na krajših razdaljah potekal le po enem voznem pasu.

V novembru bodo zasadili 29 novih lip, tako da bo skoraj 2 kilometra dolg drevored zopet štel 290 lip kot v Napoleonovih časih. Vse bo stalo okrog 50.000 evrov. Polovico bo prispevala občina, polovico Zavod za varstvo kulturne dediščine.

Besedilo in foto: France Brus

Visoko v krošnjah.

V Knjižnici je zmeraj kaj novega

Slovensko leposlovje

DEČMAN D., O.: V objemu pedofila (*spomini, dnevnik*); GLOGOVEC, V. Z.: Želim si

MAHNIČ, M.: Zapisi (1937-1947) (*spomini, dnevnik*); **IKRAMBERGER, N.: Nebesa v robidah** (nominacija za kresnika)*; MAKUC, A.: Šolniški kruh (*kratka proza*)

MIKELN, M.: Mesto ob reki : zgodbe mladih let iz knežjega mesta Celje (*spomini, dnevnik*)

LOTT, I.: Otroci s Petrička (*spomini, dnevnik*)*; **PIILON, V.: Na robu** (*spomini, dnevnik*)*; POGORELEC, A.: Hudič v rajski knjižnici (*kriminalni*

r.); ŠKRINJAR, P.: Šipkov cvet; VALENS, M.: Uglasha : o strasti do potovanja in življenja (*spomini, dnevnik*).

Poezija

JESI, M.: Mesto sto; NOVAK, B. A.: M O M : mala osebna mitologija; SVETINA, I.: Pes in Perziji; **VOUK, E.: Rubin***.

Tuje leposlovje

ADICHIE, C. N.: Polovica rumenega sonca*; **ALBAHARI, D.: Vaba***; ARJOUNI, J.: Domače naloge; **IARSLAN, A.: Pristava**

škrjančkov (*zgodovinski r.*)*; **IAUEL, J. M.: Pot domov** (*zgodovinski r.*)*; **IBAJAC, V.: Knjiga o bambusu***; BUZZATI, D.: Šestdeset zgodb (*kratka proza*); CAMILLERI, A.: Tat malic (*kriminalni r.*); CHILD, L.: Zgrešeni strel (*kriminalni r.*); **CHRISTIE, A.: Po pogrebu** (*kriminalni r.*)*; **CHRISTIE, A.: Nema priča** (*kriminalni r.*)*; **CONNELLY, M.: Pozabljeni glasovi** (*kriminalni r.*)*; **ČULINA, A.: Vse uno, ki pupe rabimo znat o unih rečeh***;

GARWOOD, J.: Nagrada; GRIMBERT, P.: Skrivnost; GROGAN, J.: Marley in jaz; HASSEL, S.: Vladavina pekla (*zgodovinski r.*); **IBADI, S.: Iran**

(*spomini, dnevnik*); JACQ, C.: Ozirisove skrivnosti. Velika skrivnost (4. del) (*zgodovinski r.*); JAUD, T.: Popolni idiot; **KRAKAUER, J.: V divjini**

(*biografski r.*)*

KURNAZ, M.: Pet let mojega življenja : [poročilo iz Guantanama] (*avtobiografski r.*); LEON, D.: Polepšane sledi : [komisar Brunetti razreši trinajsti

primer] (*kriminalni r.*); MARGOLIN, P.: Divja pravica (*kriminalni r.*); **MILLER, A.: Zvestoba in zaveze***; MITCHELL, D. S.: Tuje pero : roman v devetih

delih; NAZER, M.: Svobodna : moje epsko potovanje domov (*avtobiografski r.*); **PASCARL, J.: Bila sem princesa** (*avtobiografski r.*)*

PATTERSON, J.: Mary, Mary (*kriminalni r.*)*; **PATTERSON, J.: 3. stopnja** (*kriminalni r.*)*; ROBERTS, N.: Dolina tišine; ROBERTS, N.: Ples

bogov; **SCHÄTZING, F.: Peti dan***; SIERRA, J.: Gospa v modrem (*zgodovinski r.*)

VARGAS, F.: Odpotuj hitro in se pozno vrni : [drugi primer komisarja Adamsberga] (*kriminalni r.*); VARGAS, L.: Vragolije porednega dekleta; WILSON,

R.: Slepec iz Seville : [triler z Javierjem Falcónom] (*kriminalni r.*); **WOODIWISS, K. E.: Pepel v vetru** (2. zv.)*

YRSA, S.: Zadnji obredi : [skrivnostni simboli, srednjeveško čarovništvo in sodoben umor] (*kriminalni r.*)

Strokovna literatura

ABIB, J.: Vsak dan s svetim pismom (*krščanstvo*); ADRIAENSSEN, D.: Jelena in Robert De Belder : plemenita kot mati narava (*vrtnarstvo*);

ALFONSO H., C. R.: Havana : moje čarobno mesto (*geografija*); ARGOV, S.: Zakaj moški ljubijo mrhe : [od ženske predpražnika do sanjske ženske]

(*psihologija*); AVTOMOBILSKI atlas Evrope (*geografija*); BENKO, M.: Jedi na Kobariškem : kar je bujš, je pa bujš (*kuharice*); BERLINGHOFF, W. P.: Matematika skozi stoletja (*matematika*); BINDER, D.: Skrivna družba : zgodovina in simbolika prostozidarjev (*splošno*); **BOTTOMER, P.: Dance**

class : how to waltz, quick step, foxtrot, tango, samba, salsa, ... (*družabne igre, ples*)*; **BRADBERRY, T.: Čustvena inteligenca** : [kratek

vodnik : vse, kar morate vedeti o čustveni inteligenci] (*psihologija*)*; BROWN, P. R. L.: Telo in družba : spolno odrekanje v zgodnjem krščanstvu

(*krščanstvo*); BRUMEC, V.: Kratka zgodovina medicine (*medicina*); ČUDOVITI vrt : z malo truda do urejenega vrta (*arhitektura, urbanizem*; DELO in

družina : s partnerstvom do družini prijaznega delovnega okolja (*gospodarstvo*); **DIAMOND, J. M.: Puške, bacili, jeklo : zakaj je človeški razvoj**

na različnih celinah napredoval različno hitro (*sociologija*)*; DIDAKTIKA ocenjevanja znanja : razvoj didaktike na področju ocenjevanja znanja :

zbornik prispevkov (*pedagogika*)

DIERSCHKE, V.: Kateri ptič je to? (*živalstvo*); FELC, Z.: O dojenju : odgovori na pogosta vprašanja (*nosečnost, nega dojenčka*);

FERBEŽAR, I.: Svetovanje nadarjenim učencem (*pedagogika*); GIBSON, M.: Symbolism (*slikarstvo*); HENSEL, W.: Katera zdravilna rastlina je

to? (*zdravilna zelišča*); HIENG, P.: Nad kavedini Sečoveljskih solin (*etnologija*); HOFFMANN, M.: 100 čudes sveta (*zgodovina*); **IJELINČIČ, Z.: Slovenskega grb in zastava : heraldika in veksilologija** (*geografija Slovenije*)*; KULENOVIČ, T.: Politički islam : osnovni pojmovi, avtorji in skupine

jednega modernog političkog pokreta (*politika*); LAH, A.: Svetovno potovanje v drugačno prihodnost / in Leksikon gospodarjenja z okoljem (*ekologija*);

LESARSKI priročnik (*tehnika*); **LINDQVIST, S.: Terra nullius** (*potopisi*)*; MALA knjiga za velike starše : priročnik za vzgojo otrok (*pedagogika*);

MANNING, T.: The Rough Guide to Pink Floyd (*glasba*); **IMAYR, E.: Filozofija evolucije** (*biologija*)*; MEVES, C.: Zapeljani, zlorabljeni, izigrani

: družba v pasti modnih zmot : vzroki, posledice, rešitve (*sociologija*); **MONTERO, R.: Strasti : ljubezni in usode, ki so spremenile zgodovino**

(*biografije*)*; MARTIN, S.: Futurism (*slikarstvo*); NAUČIMO se igrati kitaro : osnovni vodič skozi kitarske tehnike, akorde in pesmi (*glasba*); **NORMAN, K.: The bonsai handbook : a complete guide to selection, cultivation and presentation of miniature trees and shrubs ...** (*vrtnarstvo*)*;

INUSDORFER, V.: Vrednote na odru življenja (*etika*)*; **ORSINI, V.: Sončna kuhinja : bogastvo testenin** (*kuharice*)*; PEČENKO, N.: Naš Zoo :

vodnik po ljubljanskem živalskem vrtu (*živalstvo*); **IPGD D. Logatec: Varte ogenj, varte luč, svet Ferjan vam bo v pomoč : 130 let Prostovoljnega**

gasilskega društva Dolnji Logatec (*medicina*)*; PRAPER, P.: Skupinska psihoterapija : od mitologije do teorije (*alternativna medicina*); RAUSCHER,

E.: Slovenska simfonija francoskih okusov (*kuharice*); RODGERS, N.: The rise and fall of ancient Rome (*zgodovina*); ROJSTNA mašinerija : sodobne

obporodne vednosti in prakse na Slovenskem (*nosečnost*); SCHAUER, T.: Rastlinski vodnik (*rastlinstvo*); SEARS, B.: Življenje v zoni zdravja (*zdrava*

prehrana); SEARS, W.: Povezovalno starševstvo : kako po zdravi pameti vzgajati in razumeti otroka (*pedagogika*); **ISELES, V.: Nezvestoba : kako**

razumeti nezvestobo, se soočiti z njo in premagati njene posledice : priročnik (*etika*)*; **ISERAŽIN, H.: Kultura vile na Vipavskem in Goriškem**

od 16. do 18. stol. (*arhitektura, urbanizem*)*; SPERRY, L.: Spolnost, duhovništvo in cerkev (*krščanstvo*); STARIČ, P.: Atomska bomba (*tehnika*);

STOPAR, I.: Najlepši slovenski gradovi (*arhitektura, urbanizem*); SZWILLUS, M.: Hrana za dobro voljo : jedi, ki pričarajo nasmeh : za dobro počutje in

kulinarčne užitke (*kuharice*); **TOME, D.: Samo narava : ekologija v prozi in podobi** (*ekologija*)*; VRTAČIČ, E.: Serijska kultura, popularni morilec

: serijski morilec v popularni kulturi (*pravo*); WILLIAMSON, N.: The Rough Guide to Bob Dylan (*glasba*); **WRIGHT, R.: Moralna žival : pogledi**

evolucijske psihologije na človeško naravo (*sociologija*); ZUCHNIEWICZ, P.: Čudeži Janeza Pavla II (*krščanstvo*)

ŽORŽ, B.: Sodobno suženjstvo - sodobne zasvojenosti (*droge*).

Prijetno branje!

Še posebej priporočamo knjige z oznako * !

Maja Gregorič

Logaške novice, september 2008

Ob biserni maši dr. Ivana Merlaka

Biseromašnik s pevskim zborom.

*Jaz sem sadil, Apolo je zalil.
Bog pa je dal rast, tako da ni nič
tisti, ki sadi, in nič tisti, ki zaliva,
ampak tisti, ki daje rast – Bog*

Takšno spremno besedilo si je dr. Ivan Merlak izbral za spominsko podobico. Biseromašnik je mašo daroval 6. julija letos v cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Gorenjem Logatcu. Natanko ob desetih dopoldne so v nabito polni farni cerkvi svečano zadonele orgle, v trenutku namreč, ko je biseromašnik vstopil s slovesnim spremstvom. Pozdravne besede je slavljenju spregovoril Tone Nagode, član Župnijskega pastoralnega sveta. Svečano mašo so s svojim petjem obogatili pevci cerkvenega pevskega zbora pod vodstvom Janeza Nagodeta. Všečno petje zbora je ob zaključku pohvalil tudi jubilar, ki se je zahvalil vsem, ki so pripomogli k slovesnosti njegove biserne maše.

A.Č.

Prelat dr. Ivan Merlak – biseromašnik

Tisti gospod, ki se je bil Rečanovim rodil leta 1923 in se je na nedeljo, 6. julija, z biserno mašo v cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Gorenjem Logatcu Bogu zahvalil za 60 let mašništva – Prav doživljajoč veliko lepega, pa tudi grenkega, je bil v vsem tem času z apostolom Pavlom prepričan, da »ne kdor seje in zaliva, poglaviten je tisti, ki daje rast...« (1 Kor. 3 6-7) – Ob častivredni obletnici je z biseromašnikom stekel tudi tale pogovor

V Bogoslovje ste se zapisali v času strahotne vojne vihre, kaj?

Res. Študija bogoslovja sem se lotil sredi vojne in ga nadaljeval še po vojni. Na moje starše so tedaj nekateri krogi skušali vplivati, da bi me odvrnili od duhovniškega poklica. Govorili so jim: »Ali vaš sin ne ve, da bo vere čez dvajset let konec. Cerkev bodo muzeji, kinodvorane ali pa porušene...« Torej porazna perspektiva!? Starši tega niso verjeli. Vedeli so pa tudi, da sem srečen v svoji odločitvi. Z apostolom Pavlom sem bil prepričan, da ni poglaviten, kdor seje in zaliva, ampak tisti, ki daje rast – Bog. Ob podpori staršev sem vztrajal v bogoslovju; novo mašo pa sem pel v farni cerkvi leta 1948.

No, vere res ni odneslo ne v dvajsetih in tudi siceršnjih letih ne; ovir verskemu življenju pa menda tudi ni manjkalo.

Aaa, doživetij takih in drugačnih je bilo več kot dovolj. Po novi maši sem dve leti kaplanoval v župniji sv. Pavla na Vrhniki. Leta 1949 sem na nedeljo po praz-

Prelat dr. Ivan Merlak

niku Svetega rešnjega telesa zaradi župnikove bolezni sam vodil telovsko procesijo. Doživeli smo pa nemajhno presenečenje, ko je procesija trčila ob tanke, ki jih je tedanja JLA (Jugoslovanska ljudska armada) razpostavila pred cerkvijo, da bi preprečila praznično pobožnost. Čez nekaj dni so na »masovnem« sestanku oficirji zahtevali, da moram plačati strošek porabljenega goriva, »jer tenkovska vežba nije uspela«. Znesek za odškodnino pa ni bil ravno nedolžen, štel je kar 150.000 takratnih dinarjev; za ta

denar bi bilo mogoče pozneje kupiti popularno Renaultovo petico.

Ja, JLA je stala čvrsto na braniku pridobitev revolucije...

To je res, vendar moram priznati, da imam na vojaščino prav lepe spomine. Vojsko sem eno leto služil v osrčju Bosne, v Andrićevem Travniku, in naj povem moram, da so imeli do mene – katoliškega duhovnika – korekten odnos. V vojašnici so mi zaupali celo vodenje pevskega zbora, ki je štel kar 60 pevcev. Pri delu z zborom mi je prišlo prav glasbeno znanje, ki sem si ga pridobil nekaj kot samouk harmonija, nekaj v šoli solopetja. Repertoar zbora je bil vojaško priložnosten, vendar smo prepevali tudi slovenske zborovske pesmi; še posebej se spominjam dveh Vodopivčevih uspešnic: O večerni uri in Žabe. In tako so me cenili vojaki in tudi oficirji, še posebej oficir za MPV (moralno političko vaspitanje – moralno politična vzgoja), ki me je branil pred krivičnimi napadi. Tako se je primerilo, da je ob neki priložnosti imel politično uro komandant bataljona, domačin iz Bos-

ne. Ta se je, kot je bilo sicer v navadi – na svojevrsten način spraval nad Cerkev. Napad je šel nekako takole: Najprej je omenil, da najslabšo družbeno ureditev predstavlja Cerkev. Potem pa je nadaljeval: »Kod nas katolički su fratri poklali polovinu srpskog sela, pravoslavni popovi poklali su polovinu muslimanskog sela, hodža je poklao polovinu srpskog sela... – Ali ja znam, da jednome od vas nije drago, da sve to čuje.« Mislil je name, ker so vsi vedeli, da sem katoliški duhovnik. Naš politkomisar pa se je tedaj oglašil: »Pa naš Ivan nije takav.« To opravičilo je bilo presenetljivo, saj me je v bran vzel sam politkomisar.

Cenil vas ni le politkomisar; veliko naklonjenosti ste bili deležni tudi pri škofu Antonu Vovku.

Moram priznati, da me je še v času vojaščine presenetilo sporočilo iz ljubljanske škofije, da bom po vrnitvi iz vojske nastopil službo škofijskega tajnika. In bom tako tudi tajnik škofa Antona Vovka. V tej službi sem preživel več ko pet let in pol. Začetek moje tajniške službe pa ni bil ravno prijeten. Tedanja Uprava državne varnosti (alias UDBA) me je želela na vsak način pridobiti za svojega zaupnika – obveščevalca, čemur sem se odločno uprl. S tem dejanjem sem tvegala, da bom pri političnih oblasteh slabo zapisan, kakor sta bila sploh slabo zapisana Cerkev in versko življenje; oboje je bilo postavljeno nekako zunaj zakona. Do leta 1953 v Jugoslaviji sploh nismo imeli zakona o verskih skupnostih. Ko se je osamljena Jugoslavija morala nasloniti zaradi pomoči na Zahod, je skušala oblast urediti odnose s Cerkvijo tudi s posebnim zakonom o verskih skupnostih.

In nekdanji škofov tajnik postane postulator za beatifikacijo škofa Antona Vovka. Nam lahko nekoliko predstavite nalogo in delo postulatorja?

Rade volje. Poglejte, postopek za beatifikacijo je zahteven in dolgotrajen; za beatifikacijo škofa Antona Vovka se je začel v letu moje zlate maše 1998. Kot postulator sem šel na posebno izobraževanje v Rim. Odtlej je postopek trajal skoraj vse do letos, torej 10 let, ko je bil škofijski del postopka končan. Zajetno škofijsko gradivo, ki je bilo predstavljeno v Rimu, zajema dva dela: 1. del – življenje kandidata v vsej resničnosti, vključujoč sluh svetosti in junaške kreposti, tudi napake-grehe. (Kdo ve, morda je moral škof Vovk enega svojih »grehov« plačati z zažigom v Novem mestu, s čimer je izpričal tudi svoje mučeništvo); 2. del – čudež, izredno ozdravljenje na njegovo priprošnjo. Ob vsem tem pa je

postulator organizator postopka: zbira gradivo in predlaga priče za posebno tričlansko sodišče, ki ga sestavljajo predsednik, cerkveni pravdnik in zapisnikar. Vsa pričevanja gredo pod prisego. V primeru čudeža se zaslišijo zdravniki, ki so zdravili čudežno ozdravljenega, in dva druga zdravnika, ki pregledata čudežno ozdravljenega. Tudi zdravniki prisegajo na resničnost izjav. – Ker vsebuje naša utemeljitev natančno opredelitev obeh delov, je šel postopek v posebno prednostno vrsto. A kljub temu se postopek v Rimu odvija skoz nedoločljiv čas. –

Od urednika Družine do postulatorja.

Mimogrede, kako sodite o – zdaj lahko že rečemo – znameniti Okrožnici duhovnikom ob novem letu 1946, ki da izraža obžalovanje škofa Vovka zaradi vključevanja Cerkve v medvojno kolaboracijo?

Veste kaj, tu pa lahko zanesljivo trdim, da okrožnice, kakršna je bila objavljena letos spomladi po pisnih in elektronskih medijih, ni napisal škof Vovk. Slog namreč v ničemer ne ustreza pisanju škofa Vovka, ki tudi sicer ne bi takega pastirskega pisma nikoli napisal. Očitno je, da je pismo sestavil kak duhovnik iz okvira OF, se pravi naslednikov OF, ki so želeli, da bi škofija izrazila lojalnost komunistični oblasti, kakor si jo je ta želela. Resnica pa je tudi v tem, da tako napisano »pastirsko pismo« ni nikoli izšlo, se pravi, da ni bilo nikoli razposlano duhovnikom; pisanje neznanega avtorja pa je ostalo v škofovem osebнем arhivu.

Se radi spominjate urednikovanja Družine?

O, kajpak! Saj sem se Družini

posvečal celih dvajset let – od leta 1965 do leta 1985. Nekaj let sem bil glavni urednik, nekaj let odgovorni urednik, polnih 15 let pa tudi upravnik tedaj edinega katoliškega tednika. Ves čas sem deloval po starem časnikarskem načelu: dejstva so sveta, komentarji so svobodni. Te pa naj piše, kdor se na predmet obravnave res spozna. V tedniku pa smo pisali o življenju Cerkve na Slovenskem, pri sosedih in o svetovni Cerkvi. Dovolj prostora smo odmerjali tudi duhovni vzgoji, stikom z bralci, zlasti še z rubriko Pogovarjamo se. Seveda, so bili na naše delo ves čas pozorni »varuhi« državnih zakonov. Zgodilo se je, da nam je oblast leta 1975 zaplenila številko Družine, in to zaradi članka »Nočemo preštevanja«. Po partijskih navodilih naj bi tedaj prek »varnostnih služb« evidentirali, kateri javni delavci – sploh pa prosvetni delavci – hodijo k maši in se udeležujejo verskih obredov ter cerkvenih zakramentov. Šlo je očitno za protiustavno ravnanje, saj je bila po ustavi vera všteta med državljanske svoboščine. Zato je bil »inkriminirani« članek napisan protestno zoper človeško razlikovanje, o čemer pa se naj ne bi pisalo in česar oblast ni dovolila objaviti. Ker pa je bila Družina že natisnjena in razpečana, so oblastniki izvode lovili vsepovsod po župniščih, kar je bilo mestoma naravnost komično. – Vidite, tudi take reči so spremljale delo urednika.

Kako bi ravnali, ko bi se ponovno odločali o svoji življenjski poti?

Ha, ha, ha... Tu ne bi imel težav. Ponovno bi se odločil za duhovniški poklic, saj bi samo tako lahko ostal zvest svoji vesti, spoznanju in pripravljenosti, da bi prevzemal posledice, se pravi, odgovornost za svoje odločitve. In ponovno bi mi bile napake v poduk, da bi se odločal za popravilo svojih napačnih ravnanj. Ostajal bi zvest pokorščini, ki mi ni bila nikoli tuja, saj sem jo skupaj z ubogljivostjo obljubil svojemu škofu ob duhovniški posvetitvi.

In Vaš napotek, predvsem mladim?

Človek naj se nenehno trudi, da živi po vrednotah človeškega dostojanstva. To vključuje tudi izbor poklica, ki si ga naj mlad človek izbere skladno s svojo vestjo, s svojim veseljem in s svojimi sposobnostmi. In potlej velja v izbranem poklicu vztrajati. Nikoli ne kaže razmišljati, da lahko doživimo raj na zemlji. Meni je vse življenje ustrezalo tudi načelo praktičnega filozofa Williama Jamesa in ga priporočam prav mladim: »Vsak dan stori nekaj, kar ti je neprijetno!«

Marcel Štefančič

Že šestindvajsetič na maratonu »Franja«

Logaškemu kolesarju-maratoncu, 69-letnemu Leopoldu Petkovšku, je ušel le prvi maraton »Franja«

Leopold Petkovšek, znan tudi kot Cestn' Polde uživa po 40 letih poklicnega šoferstva zasluženi pokoj že deseto leto. Povsem pa ne miruje: pridnih rok skrbi za domačijo, pridnih nog pa za premagovanje dolgih kolesarskih kilometrov.

Tam v letu 1982 so se pojavile, bržčas zaradi stresnih situacij za kamionskim volanom, srčne težave. Zdravniški nasveti so priporočali tudi kolo. In Polde se je kolesa oprijel z vsemi štirimi in tako zares, da je prav s tovrstno terapijo pregnal vse srčne težave. S kolesom pa je premagoval vse več in več kilometrov, in navsezadnje jih je imel za seboj že več kot 400, toliko namreč, da se je leta 1983 prvič odločil za preizkus na kolesarskem maratonu »Franja«. In potlej se je zvrstilo še vseh 25 maratonov; udeležil se ni le prvega (od vseh 27!). Ker sodi maraton »Franja« s svojimi 156 km med najtežje rekreativne preizkušnje pri nas, še posebej upoštevajoč vrhniški klanec in skoraj ekstremno zahteven vzpon iz Cerknega na Kladje, se je treba nanj tudi primerno pripraviti. Polde, denimo, prekolesari v ta namen letno od 6.000 do 7.000 kilometrov. Zvrstili pa so se zavidanja vredni visokogorski podvigi: iz Merana na prelaz Stelvio (2760 m), na Grossglockner, pa tudi juriši na Vršič ter vzponi na Mangart in iz Ajdovščine do Predmeje niso ravno od muh.

Letošnje »Franje« so se med 1900 kolesarji udeležili z Logaškega Konrad Merlak, brata Brenčič, Peter Čuk, Peter Kosmač, Leopold Simonišek, Boris Meze, Milan Rupnik in seveda, med njimi najstarejši, 69-letni Polde, ki so si ga na startu prav začudeno ogledovali mladi kolesarji in ga »opogumljali«: »Kako, ata, bo šlo, bo šlo?« Polde pa se je le dobrodušno nasmehnil, si

Na vrhu vzpona Cerkno - Kladje.

mislil svoje in s povprečno hitrostjo 29 km/h prikolesaril po petih urah in eni minuti na cilj v zlati sredini; med veterani pa se je uvrstil na 12. mesto. Da je za seboj zapustil mnogo mlajših, si je štel tudi v svojsko zadovoljstvo. Kaj da ne! – Še posebej ponosen pa je nad spominsko medaljo, ki je ne prejmejo kar vsi, ki prikolesarijo do cilja; za medaljo je treba »Franjo« prekolesariti v največ sedmih urah.

In naprej?

»Kolesu se ne mislim še odreči, »Franji« tudi ne. Če bo le zdravje dopuščalo, seveda!« je optimistično prepričan maratonec Polde.

Marcel Štefančič

Taijiquan in karate "Na ovinku"

Avgust je mesec dopustov, sproščanja, nabiranja novih moči, mesec lenarjenja in ugodja. Naš učitelj Milan Doganoc nas je presenetil z hvalevredno idejo in "Na ovinku" organiziral brezplačne vaje taijiquana, qigonga in karateja. Dobrodošli so bili

"Na ovinku" med telesom in dušo.

Foto: V. Černivec

vsi, tečajniki iz Logatca, z Vrhnike, iz Postojne in drugih okoliških krajev, novi člani in naključni mimoidoči. Stari kitajski pregovor pravi: Vidim in pozabim, gledam in se učim, vadim in razumem.

Taijiquan, biser kitajske tradicije, starodavna kitajska večšina gibanja, se je ob avgustovskih sredah ob sončnem zahodu preselila "Na ovinek", v oazo miru in sprostitve.

Taijiquan je pomembna veja kitajskih borilnih veščin wushu. Nastal je na osnovi tradicionalnih kitajskih borilnih veščin in jih združil s starodavno daoistično tehniko dihanja, s teorijo o yinu in yangu ter teorijo tradicionalne kitajske medicine o meridianih.

Qigong je starodavna umetnost negovanja zdravja, pri čemer z dokaj preprostimi gibi uravnavamo in plemenitimo življenjsko energijo qi. Poudarek je na dihanju in umu. Pri qigongu ne potrebujemo veliko prostora, telesni gibi so veliko lažji in preprostejši kot pri taijiquanu. Ker je taijiquan večšina, pri kateri je zelo pomembno urjenje naše notranje energije, ga vadimo skupaj s qigongom. Lahko bi rekli, da sta kot plamen in olje. Taijiquan je plamen svetilke in qigong olje, ki mu daje življenje. Taijiquan učinkuje na dolgi rok. Je hvaležen prijatelj, ki ga lahko kadarkoli potegneš iz žepa in kamorkoli vzameš s seboj.

Za vadbo taijiquana in qigonga ni nikoli prepozno niti prezgodaj. Začetni in nadaljevalni tečaj taijiquana se prične v septembru.

Vili Černivec

Tromeja v sončnem sijaju

Na nedeljsko deževno jutro, 27. julija, smo se planinci, zanašajoč se na dobro vremensko napoved, z avtomobili peljali do Rateč; bili smo namenjeni na obisk gora na italijanski strani. Dež je oblival vozila in gorenjski hribi so bili črno zamegljeni. Na bencinski črpalki smo popili kavo iz »polavtomata«, ki nas je zaradi nespretnosti spravil v smeh in dobro voljo. Tako smo se z vodjo Alenko Mrak odločili, da vožnje ne nadaljujemo v Italijo, ampak obiščemo tromejo.

Potem ko smo parkirali in si nadeli nahrbtnike, je na naše presenečenje nehala deževati in tako smo se skozi Rateče namenili na 2 uri oddaljeno tromejo. Po uri strme hoje smo prišli do Planinskega doma Tromeja (1145 m). V neprijaznem vremenu nas je oskrbnik povabil v Dom še pred »uradnim« odprtjem. Po krajšem počitku in okrepčilu smo nadaljevali pot in po eni uri prišli sredi dopoldneva do Koče na Peči (1509 m). Med razgledovanjem po okolici so se začeli trgati oblaki, in posijalo je sonce. V bližini stojita maketa z vrhovi in dolinami v Julijcih ter obeležje tromeje: Slovenija – Avstrija – Italija. Malo naprej je znamenje sv. Florijana s trojezičnim napisom o prijateljstvu gasilcev treh dežel. Ob lepem vremenu smo se dobre volje kmalu spustili do hotela (1465 m) na italijanski strani, kjer je sedežnica, ki

Za en dežnik sonca preveč.

Foto: M. Petkovšek

prevaža turiste in pohodnike z avstrijske strani proti tromeji.

Po poldnevu smo se vrnili na slovensko stran. Po daljši poti smo dospeli do Planinskega doma Tromeja. Ves čas smo srečevali pohodnike in nabiralce gob. Med okrepčilom nam je šel posebej v slast borovničev »štrudel«.

Kmalu so se vrhovi Julijcev

začeli megliti; oglašalo se je tudi grmenje, zato smo se napolili po gozdni cesti proti uro oddaljenim Ratečam. Spotoma smo si ogledali Zelence (534 m). Povzpeli smo se še na stolp. Težko smo se poslovili od vseh naravnih lepot, še posebej zato, ker nas je jutro pozdravilo z neobetavnim dnevom.

Marinka Petkovšek

Gasilke enajstič na tekmovalnem srečanju

Katera bo spretnejša?

V soboto, 19. julija, je bilo v Lazah 11. srečanje gasilk, ki sta ga organizirala Gasilska zveza Logatec in PGD Laze. Tekmovanja v raznoterostih se je udeležilo 20 ekip gasilk vseh starostnih skupin.

V skupini članice A s povprečno starostjo pod 30 let so se uvrstile: 1. Laze-Jakovica II., 2. Laze-Jakovica III., 3. Hotedršica II.

V skupini članice B s povprečno starostjo nad 30 let so se uvrstile: 1. Ivanje selo I., 2. Dolenji Logatec, 3. Laze-Jakovica I.

V skupini članice C, starost vseh tekmovalk nad 48 let, so se uvrstile: 1. Ilirska Bistrica, 2. Podgora-Podgraje, 3. Žiri.

Prijateljskega srečanja gasilk in tekmovanja se je udeležil tudi poveljnik GZ Slovenije Matjaž Klarič, ki je najboljšim ekipam podelil pokale. Sledila je gasilska veselica, na kateri so igrali Notranjci, ki so letos v Števerjanu ponovno osvojili nagrado za najboljši kvintet.

K veselemu razpoloženju pa tudi k tekmovalnemu vzdušju je veliko prispevalo lepo sončno, poletno vreme.

Besedilo in foto: France Brus

Po sir in skuto na Tolminsko

Državni praznik, 25.junij, nas je prijazno pozdravil s soncem – Logaški planinci smo se ga namenili preživeti na Tolminskem

Leopold Petkovšek, znan tudi kot Cestn' Polde uživa po 40Avtobus je požiral kilometre po vijugasti cesti skozi Hotedršico, Godovič, Idrijo, Most na Soči, tik pred Tolminom pa je zavil v hrib in se pogumno spopadal s klancem. Še prijazna vasica Ljubinj nas je pozdravila, preden smo se prepustili gozdnatim pobočjem vzhodno od Tolmina. Kako udobno je, če še z avtobusom pridobiš nekaj višine; to znamo ceniti vsi, ki smo kdajkoli »tolkli«¹ dolgočasne in predvsem naporne kilometre po cesti.

Na planini Stador, do koder nas je pripeljal avtobus, smo udobno nižinsko obutev zamenjali z bolj varnim visoko planinskim obuvalom, si oprtali nahrbtnike in v roke vzeli pohodne palice za lažji korak. Prijetna pot proti planini Lom nam ni dela-

la težav, še vročina, ki sta jo blažila prijeten vetrič in senca dreves, nam ni delala težav. Ker smo si postanek na tej planini prihranili za povratek, smo nadaljevali pot proti planini Razor, ki je bil cilj tega pohoda. Prijetna pot brez strmih vzponov nam je ponujala možnost opazovanja narave v času raznovrstnega cvetenja. Tako smo na svoj račun prišli tudi nabiralci naravnih zdravil.

Pred nami pa se je bohotil venec spodnjih Bohinjskih gora – pregrada med Primorsko in Gorenjsko. Kar vabil je, da bi se vzpeli na vrh in pokukali tja čez, a naš cilj je bil nižje na planini, poznani večini planincev, saj je kočica ena od točk Slovenske planinske poti od Maribora do Ankara. Ta kočica slovi tudi po dobri ponudbi hrane, predvsem po imenitnih štrukljih.

Kuharji so se trudili hitro postreči z njimi, čeprav pri veliki skupini to ni ravno lahko. Prav nič se nam ni mudilo v dolino, uživali smo v prijetni okolici kočice, koder obnavljajo planšarske kočice, ki jih je poškodoval potres.

A vsega lepega je slej ko prej konec. Marinka in Slavko Kozamernik, vodnika pohoda, sta naznanila odhod. V sirarni na planini Lom se je večina oskrbela s kulinaricnimi »spominki«²: s sirom ali skuto ali z obojem.

Po ozki serpentinasti cesti nas je šofer avtobusa varno pripeljal v dolino in potem tudi v Logatec. Da smo lahko občutili vroč praznični dan, smo se za kratek čas ustavili ob Soškem jezeru.

ZPET

Nad dolino Završnice

Tretjo nedeljo v avgustu nam je slabo vreme že drugič onemogočilo pohod na italijanske »Tri špice«. Tako smo se zapeljali v dolino Završnice. Iz Rodin, rojstnega kraja pisatelja Janeza Jalna, nas je Zvonka vodila na visok greben nad tem krajem. S pohodniško opremo smo odšli prek pašnika; po strmi stezi in brezpotju smo v meglenem soparnem vremenu prišli do Sankaške kočice (867 m) in sredi dopoldneva dospeli do pašnika in božjepotne cerkvice sv. Petra (839 m), od koder je bil lep pogled na spodaj ležeče Poljče.

Na Velikem vrhu.

Foto: M. Petkovšek

Cerkvica z renesančnim zvonikom in freskami iz leta okoli 1530 velja za pomemben renesančni spomenik. V času turških vpadov so od tu s kresovi opozarjali na nevarnost, kasneje je bila cerkevica dobro obiskana romarska pot, danes pa je izhodišče izletnikov. Pod cerkvijo stoji poznorenesančna mežnarija z baročnim gospodarskim poslopjem. Vzhodno od prezbiterija pa je nad breznom Marijina kapelica. Po ogledu smo se vrnili na križišče in nadaljevali pohod po grebenski poti nad

pečinami in prišli na Veliki vrh, visok nekaj nad 1000 m. Iz doline so se razkazovali avtocesta, železnica, Žirovnica, Zabreznica, Vrba, Blejski grad z jezerom. Na razglednem vrhu stoji klopca, ob njej skrinjica z vpisno knjigo in toplomerom, ki je tedaj kazal 10 stopinj.

Po krajšem počitku in razgledu smo se po skalnati, strmo padajoči stezi previdno spuščali v dolino Završnice. Ubrali smo pot proti Valvazorjevemu domu pod Stolom. Tako smo šli po cesti mimo hidroelektrarne Žingarica do akumulacijskega jezera, mimo Plemenilne postaje Antona Janša (Kranjske čebe) in si nasproti tabora skupine tabornikov privoščili počitek in malico iz nahrbtnika. Po počitku smo pot nadaljevali čez travnik in prišli na markirano pot, ki je peljala na Ajdno in Stol. Po dobri uri hoda po strmi in kamniti cesti in stezi smo prišli do Valvazorjevega doma (1180 m), kjer smo si privoščili daljši počitek na toplem soncu in nato se po isti poti vrnili v dolino Završnice do akumulacijskega jezera in po stezi, ki je nekaj časa peljala nad Završnico, šli skozi manjši tunel in prišli do vodnega stolpa nad Žirovnico. Z njega smo se spustili po stopnicah in prišli sredi popoldneva v Žirovnico. Od tukaj smo se v Rodne pripeljali s »taksijem«³ – pripeljala nas je sorodnica planinke Zvonke.

Z lepega nedeljskega pohoda smo se vrnili domov polni nove energije.

Marinka Petkovšek

Na naši drugi najvišji gori

Za dva avtomobilov planincev se nas je odpeljalo do Vrat, od koder smo pod vodstvom Janeza Rudolfa začeli vzpon na Škrlatico. Planinska pot nas je peljala skozi gozd po grapi na razgledno gozdno ramo pod Dolkovo glavo. Dobro ogreti smo se ustavili za kratek oddih in odčejo. Potem smo se levo vzpenjali čez travnata pobočja proti Stenarjevi steni. Više zgoraj so nas oznake povedle desno na rob planote Na rušju. Levo ob poti stoji nekako sredi poti Bivak IV. (1980 m) z osmimi ležišči; je stalno odprt. Po krajšem okrepčilu smo pot nadaljevali po izredno razgledni stezi okoli Dolkove špice; za nami je bila triglavska stena. Čez dobro uro smo prišli v krnico Zadnji Dolek med Dolkovo špico in Škrlatico, kjer se pridruži pot s Kriških podov.

Pod križem na Škrlatici.

Foto: M. Petkovšek

Vzpenjali smo se proti desni do vrha melišča pod južno steno Škrlatice. Tam smo odložili pohodne palice, da nas ne bi ovirale pri hoji ob jeklenicah, in si zaradi varnosti nadeli čelade. Čakalo nas je še 350 m zavarovane poti po skalovju. Sledili smo jeklenicam in klinom, ki so nas brez večjih težav vodili na južni greben, po katerem smo prišli do vrha, ki ga označuje velik kovinski križ; ob njem je skrinjica z žigom vrha in z vpisno knjigo.

Prehodili smo 1750 m višinske razlike. Med potjo sta nas grela toplo sonce in naporna hoja. Srečevali smo tudi veliko pohodnikov. Na vrhu Škrlatice (2740 m) smo imeli zaradi dvigajoče se megle slab razgled. – Škrlatica je drugi najvišji vrh Vzhodnih Julijskih Alp. Kraljuje nad gorami med Veliko Pišnico in Vratu. Njena strma severna stena pada v krnico Veliko Dnino in kaže svojo skladno podobo številnim občudovalcem, ki se vozijo čez Vršič. Ob sončnem zahodu njene kamenine zažarijo v škrlatni barvi, kar je botrovalo imenu.

Po krajšem počitku in okrepčilu smo se nekako opoldne pripravili za nekaj več kot 4-urni sestop po isti poti. V sončna Vrata smo dospeli po 10 urah skupne hoje, kar je bilo dobro, saj traja dolžina ture skupaj od 9 do 11 ur po označeni poti. V Vratih smo se odčezali, se zahvalili Janezu za varno vodenje po zahtevni poti in prijetno utrujeni poklepetali. Pozno popoldne smo se pripeljali v sončen in vroč Logatec.

Marinka Petkovšek

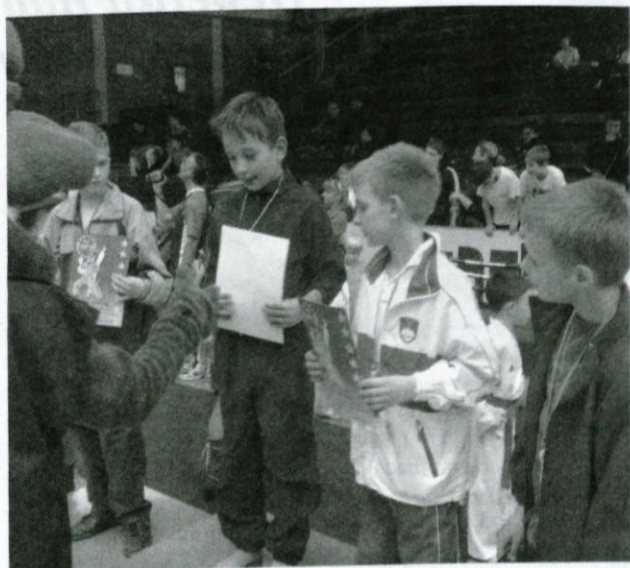
Taekwondo – krepi telo in duha

Zopet je tu začetek šolskega leta in z njim mnogo učnih obveznosti otrok. Stresnost šolskih programov sili otroke k mnogim uram pasivnega sedenja in mnogo se jih srečuje s težavami prekomerne telesne teže, nezdrave drž, z alergijami... Starši zato poskušajo otroke usmerjati v različne športne aktivnosti.

Taekwondo (TK) je eden najbolj sistematičnih in znanstvenih korejskih tradicionalnih borilnih športov, ki ne uči le fizičnih borilnih veščin, temveč usmerja razvoj duha in življenja skozi trening telesa in duha. Danes je postal globalni šport, ki je pridobil mednarodni sloves in se postavlja ob bok ostalim olimpijskim disciplinam. – V Logatcu goji TK že deveto leto športno društvo Tempo. TK odlikuje predvsem skladno razvijanje psihomotoričnih sposobnosti, izboljšuje telesno kondicijo, krepi telo, utrjuje mišice, razvija telesno fleksibilnost in odpravlja presežne maščobe. Poleg tega izboljšuje koncentracijo, krepi samozavest ter vzgaja pozitivne socialne vrednote. Vadba namreč temelji na petih načelih: vljudnost, poštenje, vztrajnost, samokontrola in nepopustljiv duh.

V društvu Tempo, kamor vas vabimo, je trener Goran Divkovič (041 770 387), mojster te veščine, ki se že dolgo trudi z rednimi treningi, prilagojenimi glede na starost, znanje in izkušnje ter telesno pripravljenost posameznika.

Pridobljeno znanje redno preverjamo na domačih in mednarodnih tekmovanjih. Izredno dobri rezultati in številna odličja v močni mednarodni konkurenci so v lanskoli sezoni pognali naše mlade tekmovalce strmo navzgor, da je društvo postalo mednarodno prepoznavno. Na tekmovanjih, kjer se zbere 500 in več tekmovalcev, so razdeljeni v različne kategorije glede na starost, težo in znanje. Na tekmovanjih otroke spremljajo tudi starši; v druženju delimo veselje in žalost. Naši otroci pa v klubu sklepajo iskrena prijateljstva, se učijo zdrave tekmovalnosti in so ponosni na napredek in uspehe.

Na mednarodnem tekmovanju v Zagrebu naši ml. kadeti uvrščeni na 1. in 3. mesto.

Za vse, ki bi želeli ta šport natančneje spoznati, bo klub TEMPO pripravil predstavitev v septembru. Obvestilo o času in kraju bo objavljeno na LEP-u.

Društvo Tempo

Julijski vzpon na Košutnikov turn

Tretjo nedeljo v avgustu nam je slabo vreme že drugič onemoglo. Prvo soboto v juliju se nas je za dva avtomobila logaških planincev udeležilo pohoda na Košutnikov turn. Zjutraj smo se pripeljali do Tržiča in dalje proti Dovžanovi soteski in Jelendolu pa po makadamski gozdni cesti strmo v hrib do planine Dolga njiva, kjer smo parkirali avtomobile. Pod vodstvom Gregorja smo s pohodniško opremo nadaljevali pot po markirani poti (3 ure hoda). Oznake so nas usmerjale po stezi navkreber. Hodili smo po dobro uhojeni poti po strmih travnatih pobočjih. V ključih smo se dvigali vedno višje. V zadnjem delu se je začel »pokončni« del poti in oznake so povedale, da je tod tekla državna meja z Avstrijo. Travo so zamenjale skale, in po skalnem skoku smo bili na vrhu. Premagali smo 850 m višinske razlike.

Košutnikov turn (2136 m) je najvišji vrh v grebenu Košute. Njegovi sosedje so le nekaj metrov nižji, zato turn z južne strani nima izrazito izstopajoče oblike. Precej lepši je s severa, kamor kaže strmo steno. Sonce je prijetno grelo; začele so se kuhati megle, in preden smo prišli na vrh, nas je zajela megla. Med počitkom in malico se je pokazala za kratek čas pokrajina pod nami. Megla nam je zakrila pogled na Julijce in Kamniške Alpe ter na avstrijsko stran. Vrh Košutnikovega turna označuje leta 1997 postavljeni križ, kjer je pritrjena omarica z vpisno knjigo.

Vračali smo se po vzhodni poti, vseskozi speljani med travami po poševni stezi čez pobočja Košutnikovega turna na travnike planine Dolga njiva in navzdol do pastirskega stana, ki so ga tačas obnavljali. Toplo sonce je posijalo, ko smo dospeli do Koče na planini Dolga njiva (1400 m). Okrog koče je bilo veliko pohodnikov. Lakoto smo potešili z dobrimi žganci in kislim mlekom, ki nam jih je pripravila prijazna oskrbnica.

Po gozdni blatni poti, koder spravljajo les, smo prišli sredi popoldneva do parkiranih avtomobilov in se odpeljali proti Tržiču. Sprehodili smo se še po Dolžanovi soteski ob Tržiški

Vrh Košutnikovega turna.

Foto: M. Petkovšek

Bistrice. Potem ko smo preživeli lep dan v neokrnjeni naravi, smo se srečno pripeljali v tople in sončne Logatece.

Marinka Petkovšek

Debeluh nad Velim poljem

Po zahtevnem brezpotju je Dušan Jozelj 10. julija vodil planince na Tosco

S Pokljuk je vodnik izbral markirano pot proti Triglavu. Z Rudnega polja na Pokljuki (1340 m) smo se pohodniki strmo dvigali nad planino Konjščice do kotanje Jezera

pod Draškima vrhoma pa preko Studorskega prevala (1872 m), kjer smo počivali in se razgledovali po gorati okolici.

Pohod smo nadaljevali po položnejši poti, ki pelje do Vodnikovega doma, ter kmalu zavili po stezi brez markacij. Vzpon ni bil težaven. V zgornjem delu smo sledili travnatemu žlebu in »možicem«, ki so nas pripeljali na prostrano vršno planjavo. Do najvišje točke smo se sprehodili skoraj po ravnem precej daleč na njen nasprotni konec. Po uri hoje od omenjenega odcepa smo okoli poldne dosegli vrh Tosca (2275 m). Vrh in okoliški vršaci so bili odeti v meglo, ki se je za kratke trenutke razkadila, in posijalo je toplo sonce. Globoko pod prepadno steno smo videli Vodnikov dom.

Široka podoba Tosca se kaže od Sv. Janeza pri Bohinjskem jezeru ob pogledu proti goram okoli Triglava. Hkrati je Tosca tudi najvišji vrh v grebenu, ki na jugu zapira dolino Krme. Okoli njega je speljana ena najbolj obiskanih poti v naših gorah – z Rudnega na Velo polje. Do planine Tosca smo se spustili po isti smeri. Od planine Tosca, koder so se oglašali in razkazovali svizci, smo krenili po poti, ki pelje z Rudnega polja mimo Vodnikovega doma in Konjskega sedla proti Triglavu. Skalni podor izpod Tosca je sicer urejen, vendar obstaja velika nevarnost padajočega kamenja, zato smo se zaščitili s čeladami in kar se da hitro prečkali nevarno mesto; v pol ure smo dospeli k Vodnikovemu domu (1817 m), obsijanemu s soncem; okoliški vrhovi pa so se skrivali v megli. Po daljšem počitku in okrepčilu smo se sredi popoldneva po več kot treh urah hoje vrnili na Rudno polje.

S parkirišča smo se peljali mimo vojašnice na Rudnem polju po ozki in dokaj dotrajani cesti do Bleda in dalje po »hitri cesti«, ki je v turistični sezoni zaradi zgoščenega prometa dokaj počasna. Pozno popoldne smo se srečno pripeljali v sončen in tople Logatec. Pristrčna zahvala gre vodniku za lepo vodenje. Planince pa vabimo, da se kljub dopustniškemu času odločajo za udeležbo na vodenih društvenih pohodih.

Marinka Petkovšek

Poletje tudi v knjižnici

V sklopu tradicionalnih prireditev Poletje v Rovtah je vsako leto organizirano tudi nekaj za najmlajše – Po navadi se le-ti zberejo v knjižnici in preživijo urico ali dve ob aktivnostih, ki jih razvedrijo in jim popestrijo počitniške dni

Letos smo se v knjižnico odločili povabiti pravljčarko Darinko Kobal. Njenih sedem knjig priča o tem, da prodira s svojimi pravljicami pogumno v slovenski literarni prostor. Kot učiteljica je veliko svoje ljubezni posvetila najmlajšim, šolarjem-prvošolčkom. Pravi, da ima otroke izredno rada, predvsem njihovo radovednost (ne firbčnost), trmo (tisto zdravo, ustvarjalno) in vedoželjnost. Na temo radovednosti je bila tudi pravljica Radovedni medvedek, ki jo je pripovedovala otrokom. Ni naključje, da je izbrala ravno to knjigo, saj je to njen knjižni prvenec, na katerega je še posebej ponosna. V pripovedovanje je vključevala tudi otroke, ki so lepo sodelovali in jo s svojo pridnostjo celo zelo presenetili.

Med pripovedovanjem pravljice pa so otroci lahko slišali tudi njeno resnično zgodbo o srečanju z medvedom, ki pa ni bilo tako zelo prijazno, kot v zgodbi. Ko je namreč ob obisku pri gospodu, ki je imel doma medveda, opazovala hranjenje z jabolki, je seveda zopet iz radovednosti hotela poskusiti hraniti tudi sama. A roko je preveč približala medvedovemu gobcu in ta jo je zgrabil ter jo dodobra zmrcvaril. Posledice so bile izmaličena roka, dolgotrajna operacija, transplantacija in seveda v trenutku spremenjen tok življenja. A ljubezen do otrok je bila tudi v tistih trenutkih neomajna, saj je po večurni operaciji njena prva misel

bila, kdaj bo spet lahko šla učiti otroke. Da je bila stvar še toliko hujša, je bila poškodovana ravno desna roka, ki je bila njeno glavno orodje. A ker je bila trmasta, je za delo usposobila tudi svojo – do tedaj bolj okorno – levo roko. Prisotni otroci so lahko videli, kako je nastalo njeno prvo pismo, napisano svojim prvčkom, in to z levico. Ja, bilo je okorno, a vendar pohvale vredno, sad velike vztrajnosti in volje. Ta nauk je dala tudi otrokom, ki naj ne izgubijo volje pri prvi oviri, ampak naj vztrajajo do cilja, pa če je ta še tako daleč.

Za slajši konec pravljicega popoldneva pa so smeli otroci seči tudi v čarobno vrečko, v kateri so bili bonboni. In čarobna vrečka je bila v trenutku prazna. Darinka nas je zapustila vesela in ponosna, da jo otroci tako radi poslušajo. Kmalu bo na polici še njena čisto nova stvaritev, in sodeč po njeni volji in vztrajnosti ta ne bo zadnja.

Otroci pa so popoldne nadaljevali delavno. Izdelovali so ogrlice, ptičke in slike. Predstavniki organizatorja Poletja v Rovtah pa so otroke nagradili s čokolado in sokom. Lepo, mar ne. Tako so tudi najmlajši začutili utrip poletja, in prav je tako. Do naslednjega leta pa bomo zbirali ideje. – Se vidimo na Poletju v Rovtah 2009.

Metka Bogataj

Otroško veselje

Ob lepem vremenu je v počitniških mesecih kljub dopustom na otroškem igrišču pri Narodnem domu veliko manjših pa tudi nekoliko večjih otrok preizkušalo svoje spretnosti pri plezanju, guganju in spustu po toboganih. Prav prijetna zabava za najmlajše ob zagotovljeni prometni varnosti, saj je igrišče odmaknjeno od prometnic.

"Kaj čakaš?... Gor pridi!"

Prav bi bilo, da bi v Logatcu postavili še več takih igrišč, kjer bi otroci lahko sproščali svojo energijo, pridobivali in utrjevali svoje fizične sposobnosti, saj raziskave kažejo, da že najmlajši preveč presedijo pred televizorji in za računalniki.

Besedilo in foto: France Brus

Cicibanove urice

Septembrski vpis otrok na sedežu Vrtca Kurirček Logatec

Občinski urad Občine Logatec je letošnjega junija preko Logaških novic povabil starše otrok, starih od 3 do 5 let, ki ne obiskujejo vrtca, k izpolnjevanju ankete, s katero bi ugotovil potrebo po organizaciji Cicibanovih uric.

Do 20. julija letos so se na anketo odzvali starši desetih malčkov. Malo, vendar dovolj, da sta se vodstvi Vrtca Kurirček in Občinskega urada odločili za organizacijo Cicibanovih uric. Te se bodo začele v oktobru in bodo predvidoma ob četrtkih od 16. do 18. ure v igralnici Centralne enote Vrtca Kurirček. Vpis otrok v omenjeni skrajšani program predšolske vzgoje bo septembra, ko bodo starši otrok, ki ne obiskujejo vrtca – stari so pa vsaj tri leta –, izpolnili vpisni list oz. prijavo. Ta bo na voljo v tajništvu Vrtca Kurirček oz. na spletni strani Vrtca. Prijave se bodo zbiralale do 20. septembra. Na podlagi teh bosta oblikovana program Cicibanovih uric in njihova cena. Starši, vabljeni k vpisu otrok v program Cicibanovih uric!

Več Informacij lahko dobite na sedežu Vrtca Kurirček Logatec.

Nevma

Logaške novice

Bralci pišejo

Kdo se boji spregovoriti o gradnji stanovanjskega naselja na Pavšičevi ulici v Logatcu?

Ko so letos spomladi začele padati smreke in grmovnice na Pavšičevi ulici, smo bili stanovalci ogorčeni in hkrati žalostni. Kratko obvestilo investitorja »ENERGOPLANA« nekaj dni pred začetkom gradnje stanovalce na Pavšičevi ni zadovoljilo. Na razgrnitev prostorskega načrta smo stanovalci že malce pozabili, takrat je bilo še daleč pred izvedbo del, vendar strah je ves čas tlel. Razgovori z županom g. Janezom Nagodetom so bili opravljeni, vendar brez kakšne oprijemljive koristi za razmere na Pavšičevi.

Kdo je kriv, da se pri projektu gradnje ne upoštevajo potrebe stanovalcev, kot je parkirni prostor, neoviran dostop intervencijskih vozil do stanovalcev in drugo?

Vse odgovornosti ne moremo pripisati županu, ampak tudi našim vrlim svetnikom, saj so oni dvignili roke ob sprejemu prostorskega načrta. Kdo od naših svetnikov je pomislil, da se bo skrčil življenjski prostor prebivalcev, da bo življenje v času gradnje na tako skrčenem prostoru oteženo? Po vsem tem tukajšnji ljudje nismo pomembni, pomemben je kapital (beri denar). Našim svetnikom ne ropota nad glavo, se ne kadi na balkonu, ne svetijo reflektorji zvečer na glavo, zjutraj nimajo ropotajoče budnice, imajo svoj parkirni prostor, njihova kvaliteta življenja je še boljša, kot je bila, saj so dvignili roke.

Kdo bo pojedel besede o večjem številu parkirnih prostorov? Po zadnjih informacijah jih bo še manj. Bodo pa garaže po 14.000,00 eur, kupil pa jih bo lahko tisti, ki ima kapital. – Le zakaj si je Marx izmislil to besedo?

Na koncu se sprašujemo, zakaj o tem nič ne piše v Logaških novicah, ena samcata slika v 6. številki na naslovnici, s kratkim pojasnilom na drugi strani, »Izkopi za novo sosoko« kje, kdaj in kako bo to vplivalo na kvaliteto našega življenja, o tem pa niti besedice.

Pa še nekaj se nam Logatčanom zdi neverjetno. Kako to, da pred trgovino Mercator na Tržaški ulici ni parkirnih prostorov? Tisti, ki so zadaj, jih zasedajo zaposleni. Tam je banka, Državna založba, Zavarovalnica itd. Marsikdo od mimo potujočih bi se ustavil, zapravljal kakšen evro za ogled Logatca in nakup. Pa kaj če ni parkirnega prostora!

Saj vemo, kakšen bo odgovor, gradimo novo občinsko upravo, tam bo vsega na pretek, vendar to šele bo, če bo.

Pričakujem od urednika, da bo objavil moje pisanje, pa še kakšen komentar župana, novinarji pa naj pokažejo več smisla za razmere, ki se tičejo prebivalcev.

Lep pozdrav

Pavla Kralj

Bralci pišejo

O domskem varstvu v Domu starejših v Logatcu

V zadnjih Logaških novicah smo lahko brali članek Starejši za starejše – za boljšo kakovost življenja doma Minke Mihevc, koordinatorke projekta. Informacije, ki jih je podala na podlagi anketiranja v okviru projekta Starejši za starejše, so zelo zanimivi. Predvsem so pomembni tudi za tiste institucije, ki se profesionalno ukvarjamo s to populacijo. Zaradi tega dejstva se čutimo dolžni, da posredujemo informacijo o našem delovanju oziroma o potrebah domačinov, ki se obračajo k nam po pomoč.

V Domu starejših Logatec (v nadaljevanju: Dom) zagotavljamo osnovno in socialno oskrbo ter zdravstveno varstvo. Celodnevno in dnevno bivanje je namenjeno osebam, starejšim od 65 let, ki zaradi starosti ali drugih pojavov, ki spremljajo starost, niso sposobne za samostojno življenje, in zato potrebujejo manjši ali večji obseg neposredne osebne pomoči. V obdobju od 1. 1. 2007 do 18. 8. 2008 smo v dom sprejeli 51 ljudi. Od tega je bilo sprejetih 31 Logatčanov ali takih, ki imajo svojce v logaški občini, in 20 s stalnim bivališčem v drugih občinah.

Ob vsakem prostem mestu se sestane Komisija za sprejem, premestitve in odpust stanovalcev, ki pregleda prispele vloge in jih obravnava glede na nujnost sprejema. Pri sprejemanju imajo prednost občani logaške občine, sledijo tisti, ki imajo svojce v občini Logatec. Socialni delavec jim ponudi prosto mesto, ti ga lahko sprejmejo ali ne, odvisno od zmožnosti samostojnega bivanja doma. V primeru, da ni nobenega primerne kandidata (iz logaške občine), pridejo na vrsto ostali prijavljeni: glede na vrstni red po prispetju prošnji, glede na zdravstveno stanje prosilca, glede na bližino stalnega bivališča prosilca ali njegovih svojcev in upoštevajoč socialne razloge, ki pomembno vplivajo na nujnost čimprejšnjega sprejema.

Potrebe oziroma želje za namestitve v naš zavod evidentiramo preko prejetih vlog. V prvi polovici leta 2008 smo prejeli 28 vlog domačinov ali prosilcev s svojci/otroci iz logaške občine. Od tega je 13 takih, ki so že v vlogi navedli, da še ne potrebujejo storitve domskega varstva (vloga za »vsak primer«). V času od 21. 5. pa do 16. 7. letos smo 12 prosilcem ponudili prosto mesto oziroma možnost sprejema, vendar so ga zavrnili, ker jim zdravstveno stanje

še omogoča bivanje doma ali pri sorodnikih. Čakalna doba za sprejem domačinov je minimalna, od nekaj dni pa do nekaj mesecev, odvisno od trenutno razpoložljivega prostega mesta.

Po rezultatih anketiranja v projektu Starejši za starejše je bil izkazan velik interes za dnevno varstvo. Dom starejših Logatec omogoča tudi storitve dnevnega varstva, za kar imamo na razpolago 5 mest. Trenutno je zasedeno le eno mesto, v povprečju celega leta pa sta zasedeni dve mesti. Poskušamo pa prisluhniti tudi potrebam okolja, saj omogočamo zunanjim uporabnikom storitve, kot so: naročilo toplih obrokov (tudi s prevozom), kopanje, pranje perila in likanje, najem dvorane... Teh možnosti se nekateri redno poslužujejo.

Opozoriti želimo tudi na naše prostovoljce, ki s svojim delom veliko pripomorejo k boljšemu počutju stanovalcev in tako tudi nam, zaposlenim v Domu. K sodelovanju vabimo vse, ki želijo humano in kakovostno izkoristiti svoj prosti čas, pomagati drugim in s tem tudi sebi. Vabimo, da se o oblikah in načinih izvajanja prostovoljnega dela (družabništvo, vodenje skupin starih ljudi za samopomoč) dogovorite s socialno delavko našega Doma.

Glede na to, da je Dom zgrajen predvsem za potrebe občanov Logatca, se trudimo, da bi ustregli vsaki želji logaškega občana. Vendar smo vedno vezani na trenutno razpoložljivost prostega mesta, ki se sprosti, zato prosimo za razumevanje, če ne bomo takoj mogli uslišati posameznikove želje. – In kot pravi ljudski pregovor: »Potrpežljivost odpre železne duri.«

Na kratko podajamo še informacijo o postopku do sprejema: Vlogo za sprejem v dom ali dnevno varstvo na predpisanem obrazcu dobite pri socialni delavki Doma ali na spletni strani www.ds-logatec.si. Obrazec izpolnite, priložite zdravniško mnenje, ki ne sme biti starejše od enega meseca in ga oddate osebno v Dom ali pošljete po pošti na naslov Dom starejših Logatec, Gubčeva 8a, 1370 Logatec ali pošljete po elektronski pošti na naslov: info@ds-logatec.si. S socialno delavko se lahko dogovorite za srečanje in ogled Doma, kjer boste dobili vse potrebne informacije, ki vas zanimajo v zvezi z bivanjem v Domu. Pokličete lahko na telefonsko številko 01-750-80-86 (Tanja Brožič, socialna delavka).

Helena Primc, direktorica Doma

Zahvala

*Srce je omagalo, dih je zastal,
a spomin nate večno bo ostal.
Spočij zdaj trudne si roke;
za vse še enkrat – hvala ti.*

Ob boleči izgubi našega dragega brata, moža, očeta in dedija Frančiška Gostiša

Frančišek Gostiša,

Zimovcov Francelj s Kalc, 4.4.1930 – 6.6.2008

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti, nam izrazili ustna in pisna sožalja ter nam darovali sveče in cvetje. Posebna zahvala gre tudi dr. Katarini Turk ter patronažnim sestram in Petru Kuncu. Prav tako se zahvaljujemo pogrebniemu zavodu Menart, Komunalnemu podjetju Logatec, trobentarju za zaigrano Tišino, prav tako tudi gospodu župniku Janezu Selanu za lepo opravljen pogreb. Še posebej se zahvaljujemo gornjelogaškim gasilcem za organizacijo pogrebne slovesnosti ter gospodu Lojzetu Molku, ml., za poslovilne besede. Zahvaljujemo se tudi Zvezi borcev Logatec in gospodu Viktorju Šenu za izrečene besede. Vsem še enkrat iskrena hvala!

Žalujoci vsi njegovi

Zahvala

V petek, 18. julija 2008, smo se na pokopališču Viševek v Loški dolini poslovili od dragega očeta, tasta, dedija in strica

Stanislava Kavčiča
Klanec 4, Logatec

Iskreno se zahvaljujem sorodnikom, sosedom in prijateljem za darovano cvetje, sveče in izrečeno sožalje, članom Planinskega društva Logatec in govorniku za besede ob slovesu ter Društvu upokojencev Logatec ter praporščakoma.

Zahvaljujem se sodelavcem Karitas Logatec in Društvu invalidov za vse lepe želje in vzpodbudne besede v času njegovega bivanja v Domu starejših.

Posebna zahvala gre osebju Doma starejših Logatec, ki so vsa ta leta zanj nesebično skrbeli ter mu s prijazno besedo in dobro voljo polepšali bivanje v domu.

Hči Roža z družino

Zahvala

*Ko pošle so ti moči,
trudne si zaprl oči,
a čeprav spokojno spiš,
z nami še naprej živiš.*

V 84. letu življenja se je po hudi bolezni poslovil od nas naš dragi mož, oče, dedek in pradedek

Janez Leskovec
iz Hotedršice
1925 – 2008

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem, Zvezi borcev in Društvu upokojencev za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter darove za sv. maše. Hvala osebju ZD Logatec za zdravstveno oskrbo, gospodu župniku z Vrhnike za lepo opravljen obred. Hvala tudi trobentarju in cerkvenemu pevskeemu zboru za zapete pesmi. Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Menart in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

Zahvala

Prof. dr. Janez Stražišar
1950 – 2008

Kljub izredni volji do življenja in dela je bila bolezen močnejša.

Ostale so le še mnoge neuresničene ideje in lepi spomini.

Iskrena hvala vsem, ki ste mu pomagali, ga vzpodbujali in pospremili na njegovi zadnji poti, nam stali ob strani in ste pripravljeni pomagati pri uresničevanju njegovih načrtov.

*Njegove punce:
Vesna, Staška in Nina z družino*

V spomin Slavku Kavčiču, planinskemu prijatelju

K zadnjemu počitku smo ga pospremili 18. julija letos v Viševku

Slavko Kavčič se je rodil leta 1922 v Logatcu. Delal je pri železnici in bil velik ljubitelj gora. Med ustanovitvi Planinskega društva Logatec leta 1973 se je zavzelo oprijel potrebnega trdega dela, da je društvo zaživelo. Od vsega začetka je več kot 20 let vodil finančno poslovanje kot vzoren društveni blagajnik, skrbel za planinsko literaturo in za potrjevanje planinskih izkaznic v kateremkoli času. Pri vsem skrbnem delu je vztrajal, dokler ga ni prizadela bolezen.

Neposredno je bil udeležen pri vseh akcijah za izpolnitev programa planinskega društva, še posebej pri izdelavi planinskih poti, gradnji Planinskega doma »Cajnar« v Novem Svetu. Na številnih izletih in pohodih je s svojo vedrino in planinskim znanjem blagodejno prispeval k počutju vseh pohodnikov.

Od leta 1976 je bil tudi član Komisije za pohode in vzpone pri PD,

Slavko Kavčič, vzorni planinec.

pomagal je tudi oblikovati letni koledar pohodov in drugih dejavnosti. Poleg tega je bil tudi član Komisije za pohode pri PZS. Rad je obiskoval planinsko šolo, ki je bila

organizirana v okviru planinskega društva. Bil je tudi eden od treh članov, ki so organizirali in vodili pohode na planinska srečanja, ki so pozneje postala tradicionalna: na Stol, Snežnik, Porezen, Kum in na Blegoš.

Dolgo in vsestransko je bil Slavko s planinsko držo, s srcem, delom, poštenostjo, tovarištvom in drugimi vrlinami nam planincem še poseben vzornik – nadpoprečen lik. Tak je bil Slavko, naš prijatelj, planinski tovariš, ki mu namerjamo stih iz planinske pesmi:

*Gori, gori na planine misel vsaka mi leti,
gori mi iz te doline duša moja hrepeni.*

Gori, kjer presrečna leta,

mlada leta tekla so,

tam se sreča mi obeta,

tja nemirne misli vro.

Le imejte krasne svoje,

vi, ravnine in vrhe

dajte mi planine moje,

dajte moje mi gore!

Hvaležni logaški planinci

Za lepši videz nagrobnikov

Za vzdrževanje pokopališča v Dolenjem Logatcu sta v prvi vrsti zadolžena komunalna delavca, grobarja, ki se res trudita, da je zadnje domovanje Logatčanov lepo vzdrževano.

Mojster Alojz prenavlja nagrobnik.

Tudi lastniki grobov skrbijo, da grobov ne prerašča plevel; posadijo rože, prinašajo cvetje in sveče.

Za lepši pogled na pokopališče, predvsem za lepši videz nagrobnikov pa poskrbi upokojeni kamnosek Alojz Milek, ki včasih še prebarva in pozlati črke na nagrobnikih.

Besedilo in foto: France Brus

S konji prek ovir

Člani konjeniškega kluba Konjik iz Logatca Rok Peček, Špela Blažič, Marko Mršek in Robi Meze vadijo dvakrat tedensko preskok s konji čez ovire pod budnim nadzorom avstrijskega trenerja Borisa Boora.

Robi in njegovo veličanstvo - konj.

V takem muhastem poletju: enkrat vročina, drugič neurje in dež – se morajo prav potruditi, da ujamejo pravnje vreme za trening.

Besedilo in foto: France Brus

Njunih 50 skupnih let

Vročega, poznega junijskega popoldneva smo se zbrali v hotenjski cerkvi sorodniki in prijatelji z zlatoporočencema Frančiško in Francem Korenčema iz Žibrš. V večernem druženju po poročnem obredu smo le uspeli izvedeti nekaj utrinkov iz njunega bogatega življenja.

Franc Korenč je Šparovcovi domačiji v Žibršah, kjer se je rodil 1931, zvest vse življenje. V otroštvu je poleg iger in dela imel priložnost spoznati tudi različne vrste vojska, saj so se na njihovi domačiji ustavljali starojugoslovanski, italijanski, nemški vojaki, domobranci, četniki, partizani... Prve zasluške si je Franc pridobil v gozdu, kasneje na KLI. S poti na delo je v Hotedršici spoznal Frančiško, rojeno Rupnik leta 1937 v Novem Svet, s katero se je kasneje poročil. Njej je vojna otroštvo še posebej bridko zaznamovala; v povojnih morijah je izgubila očeta. Zaradi pomanjkanja doma je del svojega otroštva preživela pri teti. Zelo zgodaj si je začela služiti kruh – kot pestrna današnjemu Turkovemu gostilničarju Janezu. Tam si je prislužila balo.

Zlatoporočenca se še živo spominjata običajev ob njuni poroki pred petdesetimi leti. Fantje so tedaj le redko postavljali mlaje novoporočencem (za priložnost zlate poroke so jima postavili mlaje zreli moške), po žibrških cestah pa niso prašili avtomobili, zato je Franca po nevesto odpeljal s konji in z okrašenim vozom sosed Dolenc. Poročno povorko pa je spremljal godec Grižar z Ravnika; delo prič sta opravila drug in družica. Družica je mladima že nekaj dni prej, ko so nevestini bratje pripeljali balo na novi dom, pripravila zakonski postelji. Tokrat so podpis pred državnimi uradniki opustili, pred petdesetimi leti pa sta se na občinski urad zapeljala s kolesi že nekaj dni pred cerkveno poroko. Na svoj dom sta se zlatoporočenca pripeljala sredi noči, pred pol stoletja pa so ju svatje peš pospremili iz Hotedršice v Žibrše šele v povsem razsvetljenem jutru in potlej na domu rajali še globoko v dopoldne. Medeni tedni so stekli tedaj in sedaj kar doma...

O lepih dneh skupnega življenja je Frančiška po dolgem premisleku dejala: »Včasih smo mogli velik delat, pa smo radi in lahko, zdej nam pa ni treba delat, pa tudi ne mormo več.« Francu pa misel uide v trenutke, ko je komaj ostal zvest svoji ženi. Po sili razmer je moral prevzeti nočno dežurstvo mladega sodelavca v čuvajnici ob železniški progi. V dolgi noči, ko so po progi enolično vozili le tovorni vlaki, je v temi in polsnu ob sebi znenada začutil mlado

Zlatoporočenca med svati.

žensko. Preden je prižgal luč in se dodobra zvedramil, mu je bila že v tesnem objemu. A je tudi ona spoznala zmoto, in romantike je bilo hitro konec. Ko so za dogodek zvedeli sodelavci, so si ga privoščili. »Spet sem izpadu pravi hribovc, saj se po njihovem nisem dobr obnesu,« je dejal Franc v dobrodušnem smehu.

Seveda, skupno preživetje zakonskega petdesetletja velja za pravo zakladnico doživljajev in modrosti, od koder bodo črpali vsakovrstna spoznanja tudi njihovi vnuki in pravnuki, ki so to pot z velikimi radovednimi očmi strmeli v pomlajena – dedka in babico. Naj bo še dolgo tako!

Besedilo in foto: Branko Rupnik

Sredi Zvezde

Logatčani pod vodstvom učitelja Milana Doganoca predstavljajo skrivnost taijiqvana sredi parka Zvezda v Ljubljani.

Kar dvoje cirkusov zapored

V juniju in juliju sta Logatec obiskala kar dva cirkusa. Tako je »Dunajski cirkus« Emil in Adriano razpel šotor v industrijski coni Zapolje, cirkus »Safari« iz Berlina pa na travniku nedaleč od trgovine Mercator.

Ker ni več sindikalnega turizma in počitnikovanja v sindikalnih domovih in počitniških prikolicah, si je marsikdo privoščil ogled enega ali drugega cirkusa in užival ob norčijah klovnov, artističnih točkah in ob nastopih živali, in tako za kratek čas pozabil na travarico, dišeče bore in vonj po soli nekje v sosednji Hrvaški.

Dobri dve uri zabave za razmeroma dostopno ceno – tudi za delavski žep – namesto poležavanja na sončni plaži ali posedanja ob kartah in kozarcu pijače nekje v Istri.

Besedilo in foto: France Brus

Cirkus za cirkusom.

Vpis v tečaje karateja

Karate klub Logatec in Karate akademija Pantera vpisujeta v začetni tečaj tradicionalnega Shotokan karateja. Treningi karateja so primerni za vse starostne skupine tako za fante kot dekleta. Ker karate temelji na etičnih principih, je osnovni namen treniranja izogibanje nasilju oziroma neagresivni uporabi tehnik, kjer se s pravilno usmerjenim treningom v okviru športne stroke (treningi so prilagojeni psihofizičnim sposobnostim posameznika) poskuša predvsem premagovati lastne slabosti (strah, pomanjkanje koncentracije, volje...) ter tako predstavlja odličen sistem vzgoje (kar je še posebej pomembno za otroke), razvoj motoričnih (moč, gibljivost, vzdržljivost...) in funkcionalnih sposobnosti (izboljšanje srčnožilnega ter dihalnega sistema).

Skozi skrivnosti karateja vas bo vodil izkušeni inštruktor Boris Peček, mojster Shotokan karateja 3. Dan, ki že več kot 15 let poučuje karate v notranjski regiji.

Treningi bodo:

OŠ 8 talcev Logatec: osnovnošolci-začetniki ob sredah od 14.30 do 15.30 v mali telovadnici športne dvorane pri OŠ 8 talcev, 1. nadstropje;

odrasli (dijaki/nje, študentje/ke, zaposleni...) ob ponedeljkih od 18.30 do 20. ure v veliki telovadnici OŠ 8 talcev

OŠ Tabor Logatec: osnovnošolci-začetniki ob sredah in petkih od 13. – 14. ure

Vse dodatne informacije glede vpisa in treningov lahko dobite tudi na elektronski pošti: boris_pecek@t-2.net ali na telefonu: GSM: 031/641-200!

Vpis bo potekal do 1.10.2008

Karate klub Logatec

Naši trije mucki

Avgust v Domu starejših

Avgust je tudi čas dopustov, tako se tudi v našem Domu ne dogaja kaj posebnega. Vročino prenašamo eni laže, drugi malo težje. Naše osebe je tudi več ali manj na dopustu. Kot vsako leto so med počitnicami pri nas zaposleni študentje. Pa jih moram pohvaliti, so pridni.

Praznovali smo rojstne dneve. Organiziran je bil tudi prevoz na sejem v Logatec.

Nekaj pa je bilo novega. Nenapovedano smo dobili tri prav luškane mucke, Mico, Murija in Lumpija. V naši hiši so lepo poskrbeli zanje. Uboge živalce, bile so grdo zavržene. Pomembno je, da bo ljubkim živalcem v naši hiši lepo.

Ivanka Pečenik

Urnik knjižnic

Knjižnica Logatec

ponedeljek, sredo, petek : 9. – 19. / torek,

četrtek : 12. – 19. / sobota: 8. – 13.

Krajevna knjižnica Rovte

torek: 15. – 19. / četrtek: 12.30 – 19.

Krajevna knjižnica Hotedršica

sreda: 16. – 19. / petek: 16. – 19.

torek: 12.30 – 14.30 / petek: 17. – 19.

Krajevna knjižnica Vrh Sv. T. K.

torek: 12.30 – 14.30 / petek: 17. – 19.

Najstarejše gasilsko društvo na Notranjskem praznovalo 130-letnico

Častitljiva obletnica PGD iz Dolenjega Logatca ni mogla mimo le z gasilskim pozdravom Na pomoč! – Ob 130-letnem jubileju je bilo treba spregovoriti o delu, zgodovini in uspehih logaških gasilcev od 1878. do 2008. leta

Varte ogenj, varte luč, svet Ferjan vam bo v pomoč!

Praznični dogodki so se kar vrstili. Najprej je gasilsko društvo 20. junija predstavilo vsebinsko in oblikovno bogato knjigo Varte ogenj, varte luč, svet Ferjan vam bo v pomoč.

Slovesno izbrane pozdravne besede v knjigi so zapisali Bernard Jereb, predsednik Prostovoljnega gasilskega društva (nadalje: društvo) Dolnji Logatec, Marinka Cempre Turk, predsednica Gasilske zveze (nadalje: GZ) Logatec, Janez Nagode, župan občine Logatec in Dragica Gobec, predsednica PGD Pristava. Pomenljivo so o pripravi publikacije spregovorili tudi avtorji knjige Franc Jesenovec, Lado Korenč in Branka Novak, ki v uvodu pravi:

»Od noči, ko je po ozkih ulicah Dolnjega Logatca hodil čuvaj in opazoval, če se dogaja kaj sumljivega, pa do danes, ko gasilci postajajo nepogrešljiv del reševalnih ekip v prometnih nesrečah, pomagajo ljudem v sušnih obdobjih s prevozi vode in so takoj razpoložljiva pomoč v naravnih nesrečah in ujmah, je minilo skoraj stoletje in pol. Spremenilo se je vse: spremenile so se meje države, spremenili so se politični sistemi, celo imena društva so se spreminjala. Društvo pa je ostalo in kljubovalo vsem lastnikom in vsem politikam. In obstalo!

Tako kot ogenj, ta prastari spremljevalec človekovega življenja.

Z vsem zapisanim in poslikanim so avtorji želeli iztrgati

Predstavitve zbornika ob 130-letnici gasilstva.

Foto: F. Brus

pozabi bogato in pestro zgodovino društva za vse tiste, ki prihajajo.

Slavnostna akademija

Petek, 11. julija, je sledila slovesna akademija v Narodnem domu. Slavnostni govornik je bil župan občine Logatec Janez Nagode. Ta je v svojem govoru poudaril pomen prostovoljnega gasilstva, ki je edinstveno v Evropi. Nove naloge naj bi vplivale tudi na bodočo organiziranost gasilstva, tudi z možnostjo kadrovanja polklicnega gasilca in z obljubo o novem gasilskem domu.

Iz slavnostnega županovega govora

Potem ko je pozdravil vse navzoče na akademiji in se zahvalil za zaupano čast slavnostnega govornika, je župan Janez Nagode med drugim dejal: »Človeštvo se že od vsega začetka ob sožitju z okolico in naravo srečuje z nesrečami, kot so poplave, ogenj, potres. Človek se je v svojem razvoju do današnje visoko razvite družbe zelo kmalu zavedal, da v primeru reševanja nesreč ali celo katastrof večjih razsežnosti potrebuje sosedo, sočloveka, da z združenimi močmi lažje rešujeta življenja in lastnino sebi, prijateljem in okolici... Na Slovenskem beležimo že zelo zgodaj ustanavljanje požarnih straž. Le te so bile namenjene predvsem odkrivanju in gašenju požarov. Še pred tem pa so običajno Okrajna glavarstva izdajala predpise – nekakšen požarno-varnostni red, v katerem je bilo določeno, kaj vse je treba imeti ali postoriti za preprečevanje požara in kako ravnati ob požaru. Nekako iz istega obdobja je znan Terezijanski gozdni red, predpis cesarice Marije Terezije, ki govori o ukrepih za preprečevanje gozdnih požarov. Iz požarnih straž pa so se pred 150 leti v naši deželi ustanavljala gasilska društva.

V naši občini in na Notranjskem sploh je bilo ustanovljeno prvo gasilsko društvo leta 1778 prav v Dolenjem Logatcu, takratni Dolenji vasi, ki se je po prihodu železnice Dunaj-Trst pričelo hitreje in predvsem gospodarsko razvijati. Verjetno so k ustanovitvi organiziranega gasilstva botrovali tudi trije katastrofalni požari v tistem obdobju, zadnji 6. avgusta 1876, ki je upepelil 176 stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij.

Ko danes praznujemo 130-letnico gasilstva v Logatcu, se lahko s ponosom in zadovoljstvom oziramo po prehojeni poti... Kar nekaj generacij se je zvrstilo v prehojenem obdobju... izmenjalo se je mnogo moških in tudi žena, ki so oblikovali in razvijali društvo, gasilstvo na Logaškem. Naj omenim samo nekatere, ki so nedvomno zaznamovali zgodovino društva: Josip Smole, Jože Albrecht, Ivan Černe... novejše obdobje pa Ivan Cempre, Franc Jesenovec, Marinka Cempre Turk in tudi sedanji predsednik Bernard Jereb s celotnim vodstvom društva. Vendar je treba ob tej priložnosti izreči zahvalo prav vsem, ki so skrbeli, in vsem, ki skrbite za delo, razvoj in življenje slavljence – za dobro in uspešno delo društva – in sooblikujete gasilstvo na Logaškem in tudi v okolici.«

Župan, slavnostni govornik.

Foto: F. Brus.

Nadalje je župan spregovoril o organizaciji gasilstva v občini, o nenadomestljivi vlogi gasilstva, o potrebnem izobraževanju gasilcev in potrebi po sodobnem opremljanju društev, pri tem pa je ugotavljal, da je prostovoljno gasilstvo kljub posodabljanju zakonodaje »pri zagotavljanju potrebnih finančnih sredstev v slabšem položaju, saj je odvisno predvsem od dobre volje in pripravljenosti lokalne politike. S spreminjanjem zakonodaje se... postopki pridobivanja potrebnih sredstev vedno bolj zapletajo, kar po nepotrebnem še dodatno zaposluje in ovira učinkovito delo.

V naši lokalni skupnosti je sodelovanje med vodstvom občine, občinsko Gasilsko zvezo in posameznimi društvi dobro... Vendar sodelovanje nikoli ni tako dobro, da ne bi moglo biti še boljše in prijetnejše. Mnogokrat se določeni načrti, ustavijo zaradi premalo sredstev. Žal je teh za vsa področja, ki jih mora pokrivati, zagotavljati, sodelovati in razvijati občina, vedno premalo. Bojim se, da bo tako tudi v prihodnje. Še več: moja predvidevanja kažejo, da bo s sredstvi, ki jih lahko pričakujemo v prihodnje, brez dodatnega obremenjevanja prebivalstva, zelo težko; praktično bo nemogoče izvajati vse obveznosti lokalne skupnosti in pri tem zagotavljati tudi nujno potrebna investicijska sredstva za kanalizacijo, vodovod, ceste, šole, vrtce, zaščito in reševanje, kulturo, šport,... skrb za mladino in starejšo generacijo.»

In kako v prihodnje na Logaškem, po novem na Notranjsko-dolenjskem, se je spraševal govornik in pristavil, da »ne glede na to, v kateri pokrajini bomo pristali, se bo na ravni pokrajin organizirala tudi zaščita in reševanje in preko njiyu tudi gasilska organizacija... Tudi v prihodnje se bo Logatec večal, dobival nove prebivalce, nove družbe, ki bodo nudile potrebna delovna mesta. Treba bo poskrbeti za nove otroške vrtce, novo, tretjo osnovno šolo, za športni center na Sekirici

Po slavnostnem govoru so podelili najzaslužnejšim članom društva občinska gasilska priznanja.

Častna tribuna.

Foto: F. Brus.

V kulturnem programu je nastopil Logaški oktet pod vodstvom Lovra Groma in Logaški trobilni kvartet pod vodstvom Roberta Albrehta. Poslušalstvo je pevsko presenetila Rebeka Hren Dragolič, ki sta jo spremljala violinist Dejan Ule in pianistka Eva Favento Spored akademije sta prijazno napovedovala Maja Filipič in Borut Kokalj. Za uvodne in sklepne akorde v predverju Narodnega doma pa je poskrbela Golaž godba Pihalnega orkestra Logatec.

Najzaslužnejšim so podelili priznanja.

Foto: F. Brus.

in še za marsikaj. Pri vsem tem pa bo treba osveščati prebivalce za ekologijo, za lepo okolje, treba bo urediti zajemanje in čiščenje odpadnih voda, urediti sistem predelave odpadkov, poskrbeti za dovolj kvalitetne vode. Ob vsem tem se bo morala razvijati in posodabljati tudi gasilska organizacija, zato po mojem mnenju ni več daleč dan, ko se bo moral vsaj del organizacije, predvsem tu v Logatcu, z zaščito in reševanjem ukvarjati profesionalno... Zato v občini ob pripravi novega občinskega prostorskega načrta želimo rezervirati tudi novo lokacijo za potrebe novih prostorov za dejavnost gasilstva v Logatcu.»

Navajajoč ideje, načrte in plane za prihodnost je župan prepričan, da jih bo občina Logatec z dobrim sodelovanjem vseh občanov in ob podpori politike tudi realizirala. Svoj slavnostni nagovor je župan sklenil s čestitkami ob visokem jubileju in z zahvalo društvu za dragoceno opravljeno delo.

Velika gasilska parada

Gasilsko slavlje ob 130-letnici društva se je končalo 13. julija z veliko gasilsko parado in veselico. V paradi so sodelovali Pihalni orkester Logatec, logaške mažoretke, konjeniki, narodne noše, 30 gasilskih praporov in konvoj vozil, med njimi tudi starodobniki. Na slavnostni prostor pred svečano tribuno, na kateri so bili Matjaž Klarič, poveljnik GZS, Tone Kerec, predsednik GZ Slovenije, Miran Bogataj, poveljnik CZ RS, Janez Nagode, župan, Anton Artač, poveljnik GZ Logatec, Marinka Cempren Turk, predsednica GZ Logatec, Bernard Jereb, predsednik PGD Logatec, Franci Jesenovec, poveljnik, in gostje sosednih GZ, je poleg godbenikov in mažoret prikoralo prek 300 gasilcev. S priložnostnimi nagovori so jubilate, druge gasilce in ostale zbrane pozdravili Miran Bogataj, Matjaž Klarič, Tone Kerec, župan Janez Nagode in Marinka Cempren Turk.

Za zabavo so najprej poskrbeli Cegljarji, nato pa je pobudo za zabavo prevzel ansambel Atomik harmonik z vznesenimi pevkama. Čeprav je veselično rajanje zmotilo nekaj malega dežja, se je zabava prijetno razživela vse do konca.

Vredni spomina

Ob 130-letnici gasilstva v Dolnjem Logatcu so se spomnili nekaterih pomembnih mož, ki so posebej zaznamovali razvoj gasilstva v Dolnjem Logatcu. Iz preteklega obdobja so bili zlasti: Josip Smole, dolgoletni načelnik društva, po prvi svetovni vojni je bil načelnik gasilske župe Logatec; Jože Albreht, vključen v društvo 1935. leta, po osvoboditvi je prvi začel obnavljati gasilstvo v Logatcu, zbirati gasilsko opremo in pridobivati nove člane;

Ivan Černe, včlanjen leta 1939., sicer dolgoletni tajnik in kronist društva.

Slovesni mimohod.

Foto: F. Brus.

Posebej velja navesti prejemnike odličij, ki še vedno aktivno posegajo v delo društva. Za svoje pomembno delo je prejel priznanje GZ Slovenije Franc Jesenovec. Gasilsko plamenico III. stopnje je prejel Tomaž Šen; gasilsko plamenico II. stopnje so prejeli Peter Verdinec, Florjan Bajec in Franci Jesenovec, ml.; gasilsko plamenico I. stopnje sta prejela: Roman Lukančič in Stanislav Šen. Gasilsko odlikovanje III. stopnje so prejeli: Anton Nagode Darko Šemrov, Miloš Nagode in Matej Cerpič; gasilsko odlikovanje II. stopnje sta prejela Marko Cempere in Ladislav Korenč. Bernard Jereb pa je prejel odlikovanje GZS za posebne zasluge.

Albin Čuk

Računovodski servis
Taras
Tatjana Podobnik s.p.

- Vodenje poslovnih knjig za samostojne podjetnike in podjetja
- Izdelava medletnih in zaključnih bilanc
- Pomoč pri vodenju poslovnih knjig
- Svetovanje

Rovte 105, 1373 Rovte
GSM: 031 655 432
E-pošta: taras@siol.net
www.taras-sp.si

Marolt Beton

PRODAJA

PREVOZI

STROJNO VGRAJEVANJE BETONA

AKCIJA: Cenejši od konkurence!

cene spustimo pod konkurenco

naročilo betona: 041 619 865
informacije: 01 750 27 27
fax: 01 750 27 26
www.maroltbeton.si e pošta: mirko.marolt@siol.net

S KOLOM ZABITO IN SMOLO ZALITO

Domače posebnosti

Mare

Mare... to poletje ni užival v razpadajočem disku Mareke pa tudi ne v bazenu ob njem. Tam vse naokoli pa, kot pravi pesem: »zdaj pa raste grmovje...«

Brane Pevec

Črno in belo

Najbolj zagorel Logatčan Charly Habas-Čarli med Špe-
lo in Matejo, navihanima pevkama ansambla Atomik harmonik.

Besedilo in foto: France Brus

Logaške novice, glasilo občine Logatec; izdajatelj Občinski svet občine Logatec; odgovorni urednik Marcel Štefančič; grafična zasnova Goran Rupnik; tisk: Grafika Gracer, d.o.o., Celje; naklada 3950 izvodov. Časopis je brezplačen. Naslov uredništva: Logatec, Tržaška 15, 1370 Logatec; telefon 041 915 705, ob sredah od 10. do 12. ure (01) 7590-626 ali (01) 7590-600, E-mail: logaske@logatec.si, ISSN 0350 9281

EUROSUPERAKCIJA!

Akcijske cene + darilo, popust v vrednosti cene goriva za 15.000 km.**

pro_ceed'd

Prodorni trivratni kompak s šestimi zračnimi blazinami, ABS sistemom, elektro paketom, CD/mp3 audio sistemom z upravljanjem na volanu in klimatsko napravo, ... že za 11.704 EUR

Akcija -1.000 EUR + Darilo Vrednost goriva za 15.000 km

cee'd

Edini kompak s 7-letno garancijo in maksimalnih 5 zvezdic NCAP za varnost. Dobitnik številnih evropskih novinarskih priznanj. Na voljo s petimi motornimi izvedbami in bogatimi paketi opreme, ... že za 12.141 EUR

EUROAKCIJA

Akcija -1.000 EUR + Darilo Vrednost goriva za 15.000 km

cee'd sporty wagon

Karavanska izvedba modela cee'd z najdaljšo evropsko garancijo in največjim prtljajnikom v razredu predstavlja idealno družinsko ali poslovno vozilo, ... že za 13.104 EUR

EUROAKCIJA

Akcija -1.000 EUR + Darilo Vrednost goriva za 15.000 km

SELIŠKAR

Idrijska cesta 43
1360 Vrhnika

T: 01/750 54 97

www.avtohisla-seliskar.si

*Pogoji garancije so na voljo na www.kia.si/akcija, oz. pri poobl. zastopniku Kia. Povpr. poraba goriva in emisija CO₂: cee'd, pro_ceed, cee'd_sporty 1.6D je 4,7 l/100 km, 125 g/km CO₂. MPC cene ne vključ. dopl. met. barve, prevoza. Slike so simbolične. **Darilo v obliki popusta za gorivo je izrač. na osnovi porabe gor. izven naselja (ročni menj.), cene goriva 1.217 EUR/l za neosvinčen bencin Eurosuper 95 in 1.295 EUR/l za Primadiesel na dan 01.07.2008. Akcija velja do 30.8.2008.

Logaške novice

Glasilo občine Logatec, 10. september 2008, letnik XXXIX, št. 9

VOLITVE

2008

Janez SMOLE

Če mladim ne bomo zagotovili vrhunskega izobraževanja in stimulatnega podjetniškega okolja, tudi starejša generacija ne bo imela dostojne starosti.

liberalna
demokracija
slovenije
LDS
Ljudje delamo Slovenijo
www.lds.si/volitve

Moje ime je Janez Smole. Rodil sem se leta 1936 v Logatcu. Po diplomu na Srednji tehnični kmetijski šoli v Mariboru sem se vpisal na študij agronomije in prava. Zaposlil sem se kot pomočnik tehničnega direktorja Slovenijavina, nato kot direktor podružnice Dalmacijavina, kasneje pa postal sekretar Občinske konference SZDL, kjer sem vodil projekte izgradnje šolskih in vzgojnovarstvenih objektov v občini. Svojo poklicno pot sem nadaljeval kot direktor Loma v Petrolu Gostinstvo in v trgovskem podjetju Lesnina, kjer sem se upokojil. Dobro desetletje sem vodil krajevno skupnost Tabor, kjer smo obnovili kulturni dom in krajevno infrastrukturo. Več mandatov sem bil tudi član nadzornih odborov SKB in Ljubljanske banke – združene banke, ter dolgoletni član občinskega sveta Občine Logatec.

Tri temeljne točke mojega programa:

• **Razvoj v soglasju s pravno in socialno ter ekološko državo.** Zavzemam se za zagotavljanje pravnih okvirjev delovanja institucij, stimulatno davčno zakonodajo, vrhunsko izobraževanje, najvišje standarde zaščite okolja in za fleksibilen trg delovne sile.

• **Socialni dialog mora biti socialno vzdržen in pravičen.** Prav je, da imajo nekateri več kot drugi, če si to zaslužijo na pošten način. A delavci imajo pravico, da živijo od svojega dela dostojno.

• **Razvijajmo prednosti, ki so nam ponujene.** Redko poseljeno območje notranjskih občin omogoča razvoj okolju prijaznih turističnih in storitvenih dejavnosti in trezen premislek o upošasniti razvoja industrijskih con, saj je okolje že dovolj obremenjeno. Zavzemam se za razvoj tehnoloških parkov in gradnjo moderne infrastrukture in izobraževanja. Prepričan sem, da del naših ambicij v regiji lahko uresničimo tudi s pomočjo razvojne pomoči evropskih skladov.

Kontakt

GSM: 041 67 26 48
janez.smole@kabelnet.net
Mateja Kenda, Tržaška 148, 1370 Logatec, tel.: 01 754 29 46

“Verjamem v znanje, izkušnje in modrost Janeza Smoleta.

Prepričana sem, da je njegova kandidatura prava priložnost za prihodnost!”

Katarina Kresal

Katarina Kresal

liberalna
demokracija
slovenije
LDS
Ljudje delamo Slovenijo
www.lds.si

Dr. Andrej Bajuk: "Zdaj gre za še boljšo Slovenijo, za še boljšo Logaško!"

Na letošnjih državnoborskih volitvah bo Novo Slovenijo na našem območju zastopal predsednik stranke in finančni minister dr. Andrej Bajuk. "Hvaležen sem za vso podporo, ki jo tukajšnji volivci namenjate Novi Sloveniji! Ko se je sedanja poslanka Majda Zupan odločila, da se po končanem mandatu vrne v pokoj in smo razmišljali o kandidatih, je po pogovorih znotraj stranke padla odločitev, da kandidiram na vašem koncu," pravi Bajuk in dodaja: "Vesel sem te priložnosti! Mislim, da ima vaš kos Slovenije še velike razvojne potencialne, ki pa ste jih znali že doslej dobro izkoristiti. Imate dobro razvito malo gospodarstvo, s sodelovanjem z organizacijami kot je Caritas je bil zgrajen vrtec, dom za starejše ... Temelji za nadaljevanje so zelo dobri!"

V programu stranke, ki ste ga pred kratkim predstavili, močno poudarjate Slovenijo kot podjetno, varno in deželo vrednot?

Res je, vendar gre tukaj bolj kot za tri samostojne poudarke za koncept države, ki na prvo mesto postavlja spoštovanje človekovega dostojanstva – torej zmožnost, da vsakdo v polnosti razvije svoje potencialne in svojo osebnost. Podjetnost omogoča varnost, vrednote pa postavljajo okvirje, znotraj katerih gradimo.

V Novi Sloveniji verjamemo v socialno državo, vendar ne takšno, ki rešitev problemov vidi zgolj v minimalni denarni podpori. Mi verjamemo v podjetnost in sposobnost naših ljudi, zato jim moramo preko ustvarjanja primernega okolja omogočiti, da uresničijo sebe in svoje ideje. V takšnem okolju bo večina državljanov lahko sama poskrbela za svojo socialno varnost, država pa bo lahko lažje in bolje poskrbela za tiste, ki tega ne bodo mogli.

V tem kontekstu bom izpostavil še medgeneracijski dialog, ki je tudi pogoj za uspešen razvoj. Vsem generacijam mora biti omogočeno normalno življenje in delovanje. Izčrpavanje določenega dela prebivalstva nas slabi. Ni dobro, če se zavzemamo izključno za mlade, izključno za delavce ali izključno za upokojece. Najbolj uspešni smo, če delamo skupaj in poskrbimo drug za drugega!

Kaj bi torej konkretno izpostavili kot glavno prioriteto Nove Slovenije v prihodnjih štirih letih?

Za nas sta tu bistvena dva konkretna ukrepa. Prvič: Prepričan sem, da ljudje na delo, ki ga dobro opravimo, gledamo s ponosom. Vendar mora biti trud primerno poplačan! Vsakdo mora dobiti pošteno plačilo za pošteno delo – primerljivo tistemu, ki ga prejmejo delavci v starih članicah EU. In drugič: kot stranka, ki med vrednotami na vrh postavlja družino, se bomo še posebej posvetili reševanju prvega stanovanjskega problema mladih. Dosegli bomo, da bo Stanovanjski sklad letno zgradil več neprofitnih stanovanj, in da se bodo na razpise Sklada lahko prijavi tudi pari, ki še nimajo otrok. Stanovanjski kredit mora biti dostopen tudi zaposlenim za določen čas.

Med pomembne dosežke svojega ministirovanja uvrščate nov zakon o financiranju občin ...

Proračun se polni z denarjem ljudi, jaz pa se zavzemam za načelo, da naj čimveč tega denarja tudi ostane čim bližje ljudem – v občinah. Prepričan sem, da ljudje v občini najbolj poznajo svoje potrebe in zato denar tudi najbolj koristno porabijo. Spoštovanje državljanov vidim tudi v tem, da njihovim predstavnikom, torej županom, ni potrebno več hoditi v Ljubljano in prositi za še kakšno proračunsko drobtinico, da bi lahko dokončali ali sploh začeli za svoje ljudi zelo pomemben občinski projekt!

Kako torej vi vidite Slovenijo čez štiri leta ali v prihodnosti?

Geslo Nove Slovenije je »Naslednji korak: še boljša Slovenija! Podjetna, varna, dežela vrednot«. Za še boljšo Slovenijo gre. Prepričani smo, da je to mogoče doseči. In prepričani smo, da smo v teh štirih letih pokazali, da k temu lahko še naprej odločno pripomoremo.

dr. Andrej Bajuk

KDS,
Krščanska demokratska stranka
– glas tihe večine!

Berto Menard

Spoštovane državljanke,
državljeni!

Vrednote evropskega krščanskega duha v sodobnem okolju s poudarkom na družini, domoljubju, tradiciji, veselju do življenja so pritegnile tudi mene.

Sem Berto Menard, poročen, trideset let obrtnik. Živim v Logatcu na Tržaški 14 a, kjer je tudi sedež našega družinskega podjetja.

Zakaj kandidiram za poslanca DZ na listi kandidatov KDS?

Divje lastninjenje, neomejen liberalizem, izkoriščanje človeka - novodobno suženjstvo, vse to nas oddaljuje od sonar-

avnega življenja in človeških vrednot. Dostojanstvo človeka, solidarnost, pravičnost so že zdavnaj mimo. Da bodo naši vnuki živeli življenje vredno človeka, moramo državi Sloveniji dati pravo smer, ljubezen in toplino. V velikem razvojnem skoku po letu 1990, ki ga je doživel slovenski narod, so se pozabile vrednote, ki so še kako pomembne za našo državo. Zgubila se je skrb za družino, vzgojo mladih, čisto okolje, dostojno življenje vseh; pozabili smo, da smo ljudje.

Možje, žene, dekleta in fantje različnih stanov, doktorji, profesorji, delavci, kmetje, podjetniki smo zavihali rokave, da vse to, kar smo izgubili, z zgledi in načinom življenja v javnosti povrnemo. Naelektrili bomo ozračje, da bo na obrazih zažarela vedrina, da se vrne veselje do učenja, študija, dela in življenja, s katerim bomo ustvarili večjo dodano vrednost in dosegli cilj – kakovostnejše življenje!

Krščanska demokratska stranka se zgleduje po nemški CDU, iz katere izhaja kanclerka dr. Angela Merkel. CDU ima zelo močno ekipo vrhunskih strokovnjakov, ki pripravljajo smernice bodoče gospodarskega, življenjskega razvoja, na katerega čaka vsa moderna Evropa. Zavedajo se, da brez korenitih sprememb Evrope po meri človeka ne bo.

Pred nami je velika odgovornost, kako in v kakšnem okolju bomo živeli.

Spoštovane državljanke, državljani, izkoristite svojo državljansko pravico in dolžnost, pojdite na volitve in velik korak boste naredili zase in svoj mlajši rod.

KDS – Krščansko demokratska stranka – glas tihe večine!

Več o KDS na www.k-d-s.si

Glas zame ie glas za kakovostnejše življenje!

V imenu KDS se Vam zahvaljujem.

Vaš logaški kandidat Berto Menard

SLS SMS

Drage Notranjke in dragi Notranjci :

Gremo v akcijo!

Kot poslanka in Notranjka bom v Državnem zboru z vsem srcem in ljubeznijo do svoje rodne Notranjske, z izkušnjami, vztrajnostjo in poštenim delom ustvarjala lepo Notranjsko.

Naša Notranjska mora postati srce Slovenije!

Za Vaš glas in za Vaše zaupanje se Vam
zahvaljujem,

Vaša poslanka

Nada Skuk

Nada Skuk

www.cerknica.sls.si

Dr. Peter Verlič, kandidat za poslanca SDS

SDS

Dr. Peter Verlič se je rodil 13.12.1962 v Ljubljani. Po zaključenem univerzitetnem študiju gradbeništva na ljubljanski Fakulteti za gradbeništvo se je leta 1988 zaposlil na Prometnem institutu, kjer je bil v letih 1993 do 1998 tudi njegov direktor, nato pa se je zaposlil na Slovenskih železnicah, od koder je bil leta 2000 v Bajukovi vladi imenovan na mesto državnega sekretarja za prometno politiko in mednarodne odnose na tedanjem Ministrstvu za promet in zveze. Po državnoborskih volitvah leta 2004 je bil znova imenovan na funkcijo državnega sekretarja na Ministrstvu za promet, ki jo opravlja še sedaj. Dr. Peter Verlič se vso svojo poklicno pot strokovno in akademsko ukvarja s področjem prometa in infrastrukture, na tem področju je na Fakulteti za gradbeništvo pridobil tudi naziv doktorja znanosti in je habilitiran kot višji predavatelj za področje prometnega inženirstva.

Član Slovenske demokratske stranke je postal leta 1998. Je član izvršilnega odbora SDS in predsednik Ob-ljubljanske regijske koordinacije SDS, ki pokriva tudi občinske odbore SDS Logatec, Cerknica, Bloke in Loška dolina.

Vse preostale proste trenutke najraje preživi s svojo družino, soprogo Barbaro ter sinovoma, trinajstletnim Andražem in leto mlajšim Aljažem.

dr. Peter Verlič

»Všec mi je, da smo v tem mandatu, poleg ostalih dosežkov, vpeljali vinjete za uporabo avtocest, ki so mnogim tukajšnjim prebivalcem skrajšale čas vsakodnevnih vožnje in odpravile nepotrebno čakanje pred cestninskimi postajami, s primerno ceno vinjete pa je prihranil tudi družinski proračun. Sedaj se avtoceste ni treba več izogibati po stranskih cestah, ki so postale manj obremenjene. Vinjete so zato tudi okoljsko sprejemljivejše.

Ohranitev zdravega življenjskega okolja in vlaganje v ljudi sta temeljni točki našega programa za prihodnost. Kot poslanec se bom zavzel, da bosta uresničeni v okraju, kjer kandidiram. Zato se bom kot poslanec zavzemal za hitro modernizacijo obstoječih cest in obvoznic, za ureditev komunalnih odpadkov ter za nove investicije v zdravstvo, kulturo, vrtce in šole.

Največ mi pomeni osebni stik, zato Vam obljubljam, da se bo moja poslanska pisarna selila iz kraja v kraj, bližje Vam, spoštovane volilke in volilci!

Vabim Vas, da se udeležite volitev 21. 9. 2008 in oddate svoj glas zame, za kar se Vam lepo zahvaljujem. Zagotavljam Vam, da bo Vaš glas moja zaveza za uresničitev programa, ki ga zastopam!

Slovenija je na pravi poti, nadaljujemo skupaj!«

SLOVENIJA NA PRAVI POTI, NADALJUJMO SKUPAJ!

Dr. Peter Verlič je nagovoril udeležence volilne prireditve v Logatcu.

membnimi dosežki na socialnem področju je poudaril brezplačni vrtec za drugega otroka, brezplačni obrok za dijake srednjih šol, ker pa je nekaj nalog še nedokončanih, ta vlada potrebuje še en mandat, v katerem bodo prednostne naloge stabilno zdravstveno in pokojninsko zavarovanje, dodatno znižanje davkov za gospodarstvo in prebivalce, učinkovita javna uprava, zagotavljanje spoštovanja pravnega reda ter zatiranje gospodarskega kriminala in korupcije. Dr. Peter Verlič, ki stavi na osebni stik, obljublja, da se bo njegova poslanska pisarna selila iz kraja v kraj, poslanec, izvoljen v okraju Cerknica – Logatec in kot strokovnjak za prometno infrastrukturo, pa se bo zavzemal za hitro posodobitev cest in obvoznic, ureditev komunalnih težav ter za nove naložbe v zdravstvo, kulturo, vrtce in šole.

Kandidat dr. Peter Verlič se je v primeru izvolitve obvezal, da v obliki štipendije finančno podpre enega dijaka ali študenta iz okraja.

Navzoče na predstavitvi je pozdravil tudi minister za šolstvo in šport dr. Milan Zver, ki je, tako kot kandidat dr. Verlič, poudaril, da je treba tej vladi, ker so štiri leta pač prekratko obdobje, omogočiti še en mandat, da bo lahko končala vse zastavljene projekte. Med drugim je na simbolnem prostoru pred cerkvijo, nasproti katerega stoji kip logaškega rojaka, utemeljitelja socialdemokratske misli na Slovenskem, opozoril na izjemno pomembno vlogo tega moža, iz čigar znanstvenih misli je SDS črpala navdih za oblikovanje svojega socialnega in političnega programa. Prav dr. Zver je Gosarjev kip pred skoraj poldrugim desetletjem, tako rekoč na začetku svoje znanstvene poti, tudi odkril, na kar je danes še posebej ponosen.

Dragica Kutnar, Okrajni volilni štab

Drage občanke in občani občine Logatec

Počaščen sem, da me je Slovenska demokratska stranka uvrstila na kandidatno listo na volitvah v Državni zbor RS, prav v volilni okraj Logatec, kamor spada tudi Vaša občina.

Vabim Vas, da se mi pridružite na

SREČANJU Z OBČANI,

ki bo v PETEK 12. septembra 2008 od 08.00 do 13.00 ure na trgu pred cerkvijo Sv. Nikolaja v Dolenjem Logatcu.

Na srečanju se Vam bom lahko bolj osebno predstavil, pogovor pa bomo nadaljevali tudi na bolj sproščeni, osebni ravni, saj za Vas pripravljamo spremljevalni program in pogostitev.

Veselim se srečanja z vami!!!

Zoran Mojškerč,
Vodja volilnega štaba

Dr. Peter Verlič, l.r.
Kandidat za poslanca

Napovednik prireditev

Petek, 12. september, od 9. do 17. ure, Glasbena šola Logatec

1. mednarodni glasbeni festival »4saxess«; SEMINAR ZA UČITELJE IN UČENCE SAKSOFONA – Prof. Philippe Geiss, Francija
Org in info: Glasbeno društvo Akcent, Lev Pupis, levpupis@gmail.com

Sobota, 13. september, ob 8. uri, GRC Zapolje

OBMOČNO TEKMOVANJE ZA INVALIDE V PIKADU - EKIPNO
Org in info: Društvo invalidov Logatec

Sobota, 13. september, ob 19. uri, Lanišče pri Logatcu

1. mednarodni glasbeni festival »4saxess«; KONCERT ORKESTRA SAKSOFONIJA
Dirigent: Vid Pupis (V primeru slabega vremena bo koncert v Narodnem domu)
Org in info: Glasbeno društvo Akcent, Lev Pupis, levpupis@gmail.com

Nedelja, 14. september, ob 10. uri, cerkev sv. nadangela Mihaela v Rovtah

BLAGOSLOV NOVE ZUNANJOSTI FARNE CERKVE IN PRIZIDKA – Slovesno mašo bo vodil pomožni škof g. Anton Jamnik.
Org in info: Župnija Rovte

Petek, 19. september, ob 19. uri, Narodni dom Logatec

SLAVNOSTNA AKADEMIJA OBČINSKEGA SVETA OB OBČINSKEM PRAZNIKU –
Podelitev občinskih priznanj ob bogatem kulturnem. Slavnostni govornik Janez Nagode, župan občine Logatec.
Org in info: Občina Logatec, 759 06 33, renata.gutnik@logatec.si

Petek 19. september, ob 19. uri, Steklена galerija Logatec

IV. EX TEMPORE LOGATEC 2008 IN DOBRODELNA AVKCIJA ZA OŠ ROVTE
(Ex tempore bo potekal do 26. septembra, ko se bo zaključil z dobrodelno avkcijo, ki se bo začela ob 19. uri.
Org in info: Društvo likovnikov Logatec, Franc Godina, 040 517 436

Sobota, 20. september, ob 9. uri, šolsko igrišče ob športni dvorani OŠ 8 talcev Logatec

DRUŽINSKA OLIMPIJADA – Družabno-športna prireditev z igrami, ki smo jih poimenovali po logaških zaselkih in okoliških vaseh, krajih, vsebino le-teh pa navezali na dogodke in značilnosti, ki so vplivali na delo in življenje ljudi nekoč. Na prireditev vabimo učence, starše, učitelje in vse druge občane.
Org in info: Šolski sklad OŠ 8 talcev Logatec, Urša Špeh, urša.speh@guest.arnes.si

Nedelja, 21. september, ob 10. uri, IOC Zapolje

ROLARSKO ODPRTO PRVENSTVO LOGATCA IN ROLKARSKA TEKMA ZA POKAL COCTA 2009 (Tek – prosta tehnika rolerji in rolke)
Org in info: TSK Valkarton, Peter Oblak 041 646 580, kamnosestvo.oblak@siol.net

Sreda, 24. september, ob 20. uri, Grajski park Logatec

LITERARNI ADAGIO JESENI – Literarni večer članov in članic Literarnega društva Zeleni oblaki.
Org in info: Branka Novak, 031 844 522, zeleni.oblaki@gmail.com

Petek, 26. september, ob 19. uri, Narodni dom Logatec

MOJA DEŽELA – LEPA IN GOSTOLJUBNA – Zaključna prireditev projekta, podelitev priznanj nagrajencem za najlepše urejeno družinsko hišo, javno ustanovo, park...)
Org in info: Turistično društvo Logatec, tel. 031 370 469 (Vanja Pfajfar, predsednica), tdlogatec@gmail.com

Sobota, 27. september, od 10. do 17. ure, Ograje 70a, Zaplana

DAN ODPRTIH VRAT VRTA ENDEMITOV »NA KROKARJEVI JASI«
Org in info: Alenka Gorza Jereb in Samo Jereb, 051 353 915

Sobota, 27. september, ob 17. uri, igrišče pred Narodnim domom

XIV. SREČNJE MAŽORETNIH SKUPIN (V primeru slabega vremena bo prireditev v Narodnem domu)
Org in info: Vera Tratnik, GSM 041 416 108, veratratnik@yahoo.com

PROGRAMU LAHKO PRIDE DO SPREMEMBE. NOVOSTI BODO SPROTI OBJAVLJENE NA SPLETNIH STRANEH
OBČINE LOGATEC www.obcina-logatec.com PROSIMO ZA RAZUMEVANJE.

Podatke zbrala: Občina Logatec, Tržaška cesta 15, 1370 Logatec, renata.gutnik@logatec.si / tel.: 01 7590 633.